

עלי נהר

כשאנו אומרים שמזדווגים או"א ע"י הדעת הוא ע"י דעת שבו שבפרצוף אבא עצמו וכו'. וזוה יהיה דומה בדומה מחו"ב דמו"ם לאו"א שהם חו"ב, ומהדעת דמו"ם לדעותיהם, ומו"ק לזו"ן שהם ו"ק. אבל התחלקות ההוי"ה ב"ם דמו"ם לא א"ש, דה' אחרונה בו"ק זה לא מצינו. ובסידור כתוב בסדר זה, מיו"ד דהוי"ה [ד]חח"ן דמו"ם לחח"ן דאו"א וישסו"ת הוי"ה דיודי"ן, ומה"י דהוי"ה [ד]בג"ה דמו"ם לבג"ה דאו"א וישסו"ת אהי"ה דיודי"ן, ומדת"י רחסדים וי"ו דהוי"ה לדת"י דאו"א וישסו"ת ע"ב ס"ג, ומדת"י דגבורות ה"י אחרונה לזו"ן נרנח"י דנ"ר ו' הוי"ת ו' אהי"ה. וסדר זה יותר נכון בהתחלקות ההוי"ה במו"ם, כי י"ם דמו"ם נכללים בג"ם חב"ד הכלולים במו"ם כנודע, וחו"ג דדעת הם ו"ה דהוי"ה. אבל ההמשכה למטה אינו דומה בדומה דמי"ה הם לחח"ן ובג"ה דאו"א וישסו"ת, ודת"י רחסדים לדת"י דאו"א וישסו"ת, ודת"י דגבורות לזו"ן. ומהראוי היה דחו"ג יהיו מאירים בזו"ן שהם דבחי' ו"ק דמו"ם. ועוד דלפי דבריו דהוי"ה דיודי"ן הנמשכת מיו"ד דהוי"ה דמו"ם נמשכה אף לחח"ן דאימא ותבונה, וממ"ש הרב בדרוש ו' לא משמע הכי, שכתב וז"ל, אח"כ תכוין בסוד הורדת הטיפה [של] הזווג מן אבא לאימא והיא הוי"ה א' דיודי"ן וכח זה נמשך אליה מן א"א כנ"ל ע"כ. וזווג אבא עם אימא הנעשה במלת אחד הוא זווג אבא ויש"ם עם אימא ותבונה, וא"כ הוי"ה דיודי"ן הנמשכה מיו"ד דא"א היא לג' קוי אבא ויש"ם כמ"ש בנה"ש. ולענין הכוונה נלע"ד שאחזו מזה וגם מזה, שהתחלקות ההוי"ה הוא כמ"ש בסידור, וההמשכה למטה כמ"ש בנה"ש, וזה קרוב לפשט דברי הרב, וק"ל.

מא. מ"ש בסידור קודם מלת אחד ביום יכוין להמשיך טיפת ה"ח וע"ב מעיטרא רחסדים לחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א ומשם למזלות ומשם לכחב"ד דאבא, ובאחד יכוין

להמשיכם ליסוד דאבא ומיסוד דאבא ליסוד דאימא, וזהו ע"ב של תיבות בחי' חיה כי הכלי הוא בחי' נר"ן. הבנת הדברים כי המשכה זו לאו"א* י"א ע"ד הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ש שעה"מ נזדווגו ונתן בה בחינת הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו, וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן בנ"ק הכוללת דכ"ד שעות בחינת הכלי ע"ב קד"ם, ועתה בק"ש דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד, וממשיך לאימא טיפת ע"ב דתיבות, וזווג זו"ן דהולדה בנפילת אפים. ועיין בהקדמת המעביר לש"ש ז"ל ובדרוש הלילה ובסי' ע"ז להרב דוד מג'אר ז"ל בכ"י. וכן מ"ש בק"ש שעה"מ בה' אלהינו ה' להוריד ה"ג וג' ע"ב דרי"ו אותיות לכחב"ד דאבא ואח"כ באחד נותנם לאימא בסוד הכלי, הם לפרצוף או"א הכוללים דכ"ד שעות, ושאר המשכות וזווגים הנזכרים כאן והתם הם לאו"א זו"ן דפרטים דאותו זמן. והוכרתי לכאן זה לפי שראיתי למי שרצה לומר דטיפה וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן, ודקדק כן ממ"ש הרב בדרוש ה' ובדרוש ו' דק"ש וז"ל [בדף כ"ד ע"ג], אח"כ תכוין בסוד הורדת הטיפה של הזווג מאבא לאימא ושהטיפה ההיא היא הוי"ה א' דיודי"ן דע"ב וכו'. ואני אומר דמשם תיובתיה, דסיים וכתב דכח זה דהוי"ה דיודי"ן נמשך אליו מן א"א כנ"ל, וזה מש"ל שנמשך מיו"ד דהוי"ה דיודי"ן דבמו"ם, ולא מחסד דעתיק המלוכש בכתר דא"א, דשורש הקדמה זו היא בדרוש ויעבור פרק א' והיא שורש הטיפה זווג דהולדה דאו"א זו"ן הכוללים. ועוד ממה שכתוב בסידור ביום יכוין וכו', נראה כן דלפי דבריו כל כוונת המשכת כל הק"ש אף דלילה כן, אלא ודאי כמ"ש.

ומ"ש שההמשכה מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י וכו', הוא שכל המשכת טיפת הזווג הוא מדעת דאותו פרצוף. אך מ"ש בק"ש שעה"מ בהמשכת הטיפה מגבורות דדעת לגבורות דע"י המלוכש תוך מו"ם ומשם למזלות וכו', דבר זה

גבורה

שהיא אב"א שוה בשוה עמו. והכוונה שבמנחה כל ההמשכה והזווגים היא בכלים האמצעים שהם בחינת חג"ת שהם תחלת פרצוף האחור צריך נפ"א שזה זווג המעולה דאב"א, לא כן בערכית שהיא בנה"י שהיא מטבורא ולמטה דאב"א. ורחל זה שזווגה אב"א שוה בשוה במנחה ולכן צריך לה נפ"א, היא הכוללת דכ"ד שעות דכלים אמצעים, דומיא דנפ"א דשחרית דכלים הפנימים. וז"ש בנה"ש דף ג"ה ע"א [בנד"מ דף י"ז ע"ד] שרחל הנגדלת וכו' היא הנוק' הכוללת וכו' עי"ש, אלא שהיא דכלים אמצעים. וזווג יעקב ורחל הפרטים דכלים האמצעים הוא בשים שלום. ומ"ש ש"ש ז"ל בהקדמת המעביר כי לא יש ביום כי אם זווג א' הכולל דכ"ד שעות בנפ"א, הוא משום דכלים הפנימים והאמצעים נחשבים לזווג א'. ומ"ש בד"א דנפ"א הוא עפ"י מה שכתבתי לעיל באות י"ו דכד' חלקי התפלה גם אנו מבררים בירורים לצורך זווג דנפ"א לצורך זווג הכולל, ומשום הכי בשחרית שנעשה על ידינו וגם במנחה יש התכללות העולמות ע"י מדת הדין מתבררים בירורים לצורך זווג הכולל ומשום הכי יש נפ"א, אבל בערכית שלא יש התכללות העולמות לא יש בירורים חדשים לצורך זווג הכולל ומשום הכי לא יש נפ"א. ועוד כתב שם טעם אחר, כי במנחה ושחרית היא המעוררת התשוקה לגבי בעלה ועולה בעולם האצילות, ולכך היא צריכה לנו להעלות אותה בסוד מ"ן, אבל בערכית שיורד אליה בהק"ק דבריאה בסוד השכיבנו אין שם נפ"א שהוא

צל"ת, שלא נראה כן מדרושי הלילה ומדרוש מ"ד ומ"ן פ"י שכתב שראשית המשכותיהם של הרי"ו מדעת העליון דע"י אשר הוא גנוז בין גולגלתא ומוחא בחי' ההוא אורא דיתבי על קרומא דמו"ס, והוא מ"ש בפ"ו דשער א"א עי"ש, ולא מגבורה דעתיק עצמה המלוכשת במו"ס שנמשך לה מגבורות דדעת דע"י. [ומזה] הוצרך לומר שהמשכת עצמות הטיפה דהולדה מחסדים דדעת לחסד דע"י וכו' ^ס, אשר גם זה לא נרמו בדברי הרב, וגם הרב דוד מג'אר ז"ל כתב כהרב ש"ש ז"ל אך לא כתב בהמשכת טיפה דהולדה דרך המזלות אשר לא נרמו גם זה בדברי הרב, וריק הוא ממני ^{סד}.

מב. המובן מדרוש א' דק"ש ודרוש א' דנפילת אפים דבשחרית הוא זווג פב"פ ולפיכך יש ק"ש ונפ"א, ובמנחה הוא זווג אב"א שוה בשוה וק"ש דשחרית הועילה למנחה וצריך נפ"א כיון שהוא זווג אב"א המעולה*, ובערכית אין בה נפ"א אבל ק"ש צריך דכבר כלה במנחה ק"ש דשחרית. ותוכן כוונת הדברים עפ"י מ"ש הרב בסוף כוונת החול דף רפ"ד ע"ב [בנד"מ דף ג"ט ע"ב] בשינוי שיש בין התפילות, והוא כי בשחרית הם בכלים הפנימים ומנחה בכלים האמצעים וערכית בכלים החיצונים. ופירוש הדברים האלו עיין בנה"ש כדף ג"ה ע"א ונ"ו ע"ב [בנד"מ דף י"ז ע"ד ודף י"ח ע"ד], ונודע כי החג"ת ונה"י הם בחינת ב' פרצופים החיצונים הנק' אב"א בערך הכתב"ד ג"פ הפנימים הנק' פב"פ, ולכן בשחרית שהיא בכלים הפנימים צריך נפ"א ובמנחה

ב ע"א

סג. שד"ה: עיין שעה"כ דרוש א' דויעבור וז"ל, ודע כי טיפה זו נמשכת מחסד דעתיק המלוכש תוך כתר דא"א ומשם נמשך למטה כנוכר, [ועיין] כפ"י דשער ט"ל (כ') [שכתב] וז"ל, ראשית כל אלו ההמשכות הוא מדעת עליון דעתיק וכו' (מכת"י).

סד. שד"ה: עיין בשער רוח הקודש יחוד י"ט דף ג"ה ע"ב שכתב וז"ל, נמשך עד תיקון י"ג דדיקנא וכו' עי"ש. וכ"כ בעץ חיים שער ט"ל דרוש יו"ד שההמשכה ע"י המזלות. ואע"ג ששם מדבר בטיפה לעשותה כלי, מכל מקום מו"ר הרש"ש ז"ל ס"ל שגם טיפת ההולדה נמשך על ידי המזלות, דמאי שנא דבכ"מ כתב רבינו ז"ל שהמשכת הטיפה לאו"א הוא ע"י המזלות (מכת"י).

סידור תפלה להרש"ש

לה

<p>אלהינו אֱלֹהֵינוּ אִימָא מִיָּד דְּעִיבָא דְּרֵיבָא דְּבִגְרָא דְּמִיָּד דְּרֵיבָא אֱהִיָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יוּד הִי לְבַגְרָא דְּרֵיבָא וִישְׁסוּת</p>	<p>יהוה אלהינו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דַּעַת מִיָּד דְּעִיבָא דְּרֵיבָא דְּמִיָּד דְּרֵיבָא אֱהִיָּה יְהוָה יוּד הִי וִיוּד הִי יוּד הִי וְאִוּד הִי לְדַעַת דְּרֵיבָא וִישְׁסוּת</p>	<p>יהוה אלהינו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִבְחָא מִיָּד דְּעִיבָא דְּחַחֵן דְּמִיָּד דְּרֵיבָא אֱהִיָּה יְהוָה יוּד הִי וִיוּד הִי לְחַחֵן דְּרֵיבָא וִישְׁסוּת</p>
<p>יכוין לסלק האור שבפרק אמל' דנלח דתבו' ולהעלו' לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' חסד דז"א.</p>

ביוצר
יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח
מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א
ומשם למזל ח' נולד חסד ומשם לדעת העליון ונקא
מזל י"ג :

יוּד הִי וִיוּד הִי
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

יוּד אֱלֹהֵי יוּד הִי וִיוּד הִי וִיוּד הִי וִיוּד הִי
וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל
לכחצ"ד (* דאבא

בק"ש דערצית יכוין גם היחוד הזה דא"א דאלי' וזו"ן דבריאה.

<p>אֱהִיָּה</p>	<p>יְהוָה</p>
<p>יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.</p>	<p>יכוין לזווג את א"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמה הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.</p>

אחד

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
**) נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ונ"ח כ"כ יכוין לזווגם כנו' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד

א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם אדני

אחדות גמורה יאהדוניה

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב
ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה ייאי דס"ג דאותיו' מכתר

ימסור נפשו עק"ה

בקיל' יאא יוד הי ויו הי
שריפ' הרה יוד הי ואו הי
הרג וני יוד הא ואו הא
ומנק ה"ה יוד הה וו הה

וחכמ' דאי' והם כמס' אל' צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ שך שך
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם אדני שבה
אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ שך שך ויאי'.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
יה יהו יהוה רפ"ח

ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה יאהדוניה

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הביכורין הנז' למ"ן לאו"א.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים
אהיהוה אהיהוה
יהוהוה יהוהוה
אלהים

יכוין

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיהוה אהיהוה

יהוהוה יהוהוה

יאהדוניה

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטקן הפרק הנז'
ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה להרש"ש

לז

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא בכתרים ובחצ"ד ובז"ת

איהיהיה יאההיהה יאהלוההים יאהדונהי

גם

(א) ועיין צם' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש בחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ש שנכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ש צם' עלי נהר די"ג ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז זווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש צם' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל בם פריס וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא דאו"א כ"י יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש צם' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הסי"ב **יאה**

(י)

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת
רש"י
אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
ראש
אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יד
אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְיָ הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא

(ח) כונה זו היא צק"ס דערצית לצד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"צ וגם לעורר מ"ן דא"י ע"י נשמה שלו ושם ס"ג ומזדווגים בצחי' כלים החילוניים דפנימיות שלהם :

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבצ"ד דאימא החו"צ ליסודה והחו"ג למלכותה.

יְיָ הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא הוּא

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם

דאימא שם ע"בשהוא צחי' טיפת ההזרעה והוא ע"צ של חיבות דויסע ויבא ויע והוא צחי' חיה כי הכלי הוא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דצ"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם צג"ה ודת"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנתם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין צנה"י חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ציסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' צנה"י דילה חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ציסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דנה"י

(ח) כן נראה מש' רוח הקודש ד"מ ע"ג יחוד צ' ועס"צ ותחלה יכוין למסור עלמו עק"ה כמ"ס לעיל במלת ה' אלהי' ה' וע"ס :

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר צק"ס שעה"מ נזדווגו ונתן בה צחי' הכלי ג' ע"צ גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן צוקבא הכוללת דכ"ד שעות צחי' הכלי ע"צ קדם. ועתה צק"ס דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא עי' ע"צ דחיבות וזווג וז"ן דהולדה צנפ"א והוכרחתו לצאר זה לפי שראיתי למי שרלה לומר דעי' וע"צ זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"צ :

המסדר יא"ה

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתבונה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והם מ' דללס ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לחג"ת דפרלופים הנ"ל והם מ' דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים דע' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ' דללס והם יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחילוני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח נילולין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלא מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילוו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומשם לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לצדס עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דט' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והם יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

באחו'

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֲדֹנָי

ראש

יד

רש"י

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֲדֹנָי

יִוָּד הַיּוֹיָוִי הִי. יוֹד הִי וְאוֹ הִי. יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא.

החילונים שלהם ולהוליא ולהמשך ב' ללמי מוחין לאי"פ דגדלות דאו"א
ע"ד הג"ל:

אח"כ

באחו' דכחצ"ד ולהשאיר שם שרשי המו' דכחצ"ד ושארית המו' יורדים ומתלבשי'
באחו' דחג"ת ולהשאיר שם החג"ת דב' ללמים הג"ל ושארית המו' שהם הנה"י
יכוין להמשי' צט"ס ונק' ל' דללס והס יססו"ת הג' וביססו"ת הג' נשאר'ס שם
המו' דז"א דחילו' דפני' ואח"כ יכוין לזווג את או"א דפני' דחילו' שהמשכנו המו'
שלהם מתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' ב' פר' נה"י דכלי' הפני'
שלהם ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למל'
וכו' ע"ד הגז"ל בזווגי או"א דפני' דפני' או דחילו' דפני' ואין נגרע דבר עד
שנמשכים המוחין ההם צי"סו"ת הג' וביססו"ת הג' נשאר'ס שם המוחין דז"א
דצחי' הפני' דחילו' כמש"כ בזווגים הגז' ועתה אחר כ"ז שזווגנו את או"א דג'
צחי' דפני' דחילו' דפני' דחילו' דפני' דחילו' עתה תחילת הכל לריך להחזיר המו'
שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשיכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים
מיססו"ת השלישי' את הו"ק דמו' דגדלות דאו"א דפני' דפני' לחצ"ד חג"ת דז"א
ואח"כ ממשיכים את המוחין דאו"פ דגדלות דחילו' דפני' דאו"א מהיססו"ת השלישי'
הגז' ונמשכים לחצ"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגדלות דאו"א דפני' דחילו'
ג"כ מהיססו"ת הגז' לחצ"ד חג"ת ונה"י דז"א כן נלע"ד פי' כוונת הסידור שסדר
לנו מו"ר **השמ"ש** ז"ל מש"כ אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילו' דפני' ודפני'
דחילו' וכו' ר"ל שעומדים המוחין שלהם שם בתרין מזלין ומזווגין אותן כמש"כ:
אבר בספרו הקדוש ס' נה"ש די"ד ע"ד לא כתב כפי סדר הזה רק באופן
אחר וז"ל בק"ש דתפלת שחרית דחול לריך לכוין לזווג או"א דפני' דפני' דאלי'
בכלים דאח' דבינה בלחש וכו' ולהמשיך מללס דאי' הו"ק שלהם לחצ"ד חג"ת דז"א
וכו' גם יכוין לזווגם בכלים דאח' דחכמה ולהמשי' מללס דאימא הו"ק שבו לחצ"ד
חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג את או"א דחילו' דפני' דכלים הפר' שלהם ולהמשי'
כולם לחצ"ד דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג את או"א דפני' דחילו' דכלים הפני' שלהם
ולהמשי' לחצ"ד חג"ת ונה"י דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג או"א דפני' דפני' דכלים
האמלע' שלהם בלחש דמנחה ולהמשי' מללס דאי' הו"ק לחצ"ד חג"ת דז"א וכו' גם
יכוין לזווג או"א הגז"ל כנז"ל בכלים דאח' דחכמה דחזרה דמנחה ולהמשי'
הו"ק לחצ"ד חג"ת דזו"ן וכו' עש"ב והסדר הזה דנה"ש אשר כל
צחי' א' מזווגים ונמשכים המו' לז"א ג"כ כ"ז לא נראה כפי סדר כוונת
הסידור יען כי מן הסידור נראה כפי הסדר אשר כתבנו לעיל והוא כי מזווגים

הצחי'

וא"כ אלו שם קודם הואו ל"ך שאל יתבאר סתם כון
שאל נחפזותה סתם בחיוב ואחר שמיכה קדמו ו בחיוב
זה בחיוב או שנים שוין ביוצא סתמן והשיקויים הם
שון כנלפ"ד : שון סגור הכונות י"ך ע"ד

דרוש עשירי

ש"ן חזק דייג כלל ע"ב

הנה נביאור ק"ש שפיל המטה יתבאר שפיקר סוגה אדמו
ק"ש אינו אלא לפשוט כלי ולא לבחי' וזו פמש וס
נתבאר ענין כלי זה מה מניט ונפתיק קלוט כאן דפ (ו) של
וזו חוזה שיש בין בלחם בין בטקבא ד"ל ל"ך סתם לזונם
לפשוט בה בחי' כלי וחל"כ וזו כ' לפתער ולאלויד ממש בחי'
בשמוס (ג) וטעם הדבר הוא כמו שכתבט שפאלר אלכ סרוז
עס אמר ביאח ראשונה בפה בריאות הסולט . סנה הכפיפ
כח אדמו ברוח נוכר בסבל ומשפטים דשניק בה בעלם
לפשוט כלי כרי שפטיה ראויה לפתער ולקבל מפס הכר
בפוסה והנה זה הכוחא שטמן בה בביאח ראשונה הוא מתאך
מן הכעס דלחא א"ך הוא שם פ"כ פתיח במילי יוד"ך כטרע
ואכז

קדמה לתבן את הזכר והח"כ
הזכר מחבק את הטקבא
וחל"כ בוא הנשיקין ואז כיון
שכבר היה הקדמה החפזות
בפניו החיובי כזכר או אין
הנקבא מסוררת סתם אמנם
יש ב' בחי' בפניו הנשיקין
כא' הוא שפין שהיא סתילכ
החפזות על ידי החיוב
(ב) אם כן עשה הוא יתחיל
הנשיקין סתם והח"כ שרק
הוא אדמו ויש בחי' נשיקין ואז
עס נשיקין שוין שפאלר הוא
מספודר לנשק אוחה היא ג"כ
מספודרס ביחד לנשק אדמו .
ולפ"ד עס כ"ל בדרוש ג' (כ)
שפאלר שיש נשיקין קדמאין
אל חוזה סתמן יש נשיקין שנים שוננים בפה חוזה עמו

הגרות וביאורים (א) כפשוטו יאח ודניט כלל כאן כ' קדמה יח .
מכאן מביא פ"ד כ"ל כאן שאל ביאח ח' לפשוט כלי דנשיקין וא"כ א"ך כנג סס שפכנשיקין קדמאין יאלו פלאכים דאיט יואל סס
נרלל כפולס מלחמו וזו . שפן שפין : (ב) לפ"ל פ"ד : (ג) נ"ל כ"ך ביאח : (ד) פ"י פ"ל טופ"ח דוחא דננוה שפאלר סס נ"ך הוא בנימין י"ש . כנס ריבוי כלל גס כאן
כ' טופ"ח וסרן יחד כרי לפולס דנדיט ופכה נחלד וסיס נחלדס וסח"כ חר לפס שפסח . וקדמא ראשונה היא דכס כנס רחוק בס' דנפיל ענפול ל' י"ך כרי
רוחא דניאכ קדמאכ אלל דהכף על פ"ך כח"ל כנסו סימור וכלן דיאלטו שפין נחלד וכן נפלוכו כחה כח רופא נביאכ קדמאכ שפאלר לנרך סימור כלל . וקדמאכ
כנ"י הוא כנס שפסח נכ וכרי כריס וזו סתמן גס כנשיקין קדמאין וי"ש פ"ל וכחלדס יאלה ופספה דלל כנס ריבוי כן וזוה סח' דנשיקין כוס כן וזוה סתמן .
פ"כ דלחא לפ"ד (אפס דנרי ריבוי נחלד וריבוי כנס דנשק יאלו חוזה כח' יבשיקין קדמאין ווא"ל לנס לאלל ל"ר) כפולס אם לא שיואליס ונפתיח כרי
וזו סתמן כחל פ"ד (ושפין לפ"ל כפחה כנשיקין) ווא"ל חוזה כפולס כפולס נרך וזוה סתמן לנרך יאלה חוקק (גס כו"ך יאו ל"י וויגיס סכסר א"כ פמש סס
יאליס) . שפן שפין : (ה) ל"ל פ"ד . שפן שפין : (ו) שפין כנסר סלמרי סררי ו"ל ד"ל פ"ך נט"י א"ך נפאלר סנה כ' סליק כ"י . וכפ"ד דווס ק"ש וס"ד
י"ש . וכפ"ד כ"ס פ"כ חת פ"ד :

אה"ח 23590

יפה שעה

אלא ולימא נפיטר ראשון וז"ל לא היה שם ביאח ראשונה לפשוט כלי
ולמיכב רוחא טבוח ולא היה שם אלל ביאח אוח ונפתיח ביאח נחפזות
לימא שפ"ן . וכן כו"ך על כרוחין למר שלל היה שם ביאח ראשונה
לפשוט כלי שכרי כתב ר"ל שפאלר מתקט וז"ל נחקטו נפתיח אכ"ל
ולכשר נא זמן לכוילד אדכ"ר לא היו יבוליס לנדווג כי היו שחי מנישט
בדבר נא עשו א"ל נפדו אח טקבאס וסולס אוחס לכיאלל דילקוט סס
מדונו ז"ן פ"י מ"ך דלימא שפתיח סווקבט או סכ"ל דמ"ך שפתיח
מלימא י"ש לכל כדפיטר סכ"ל וכמ"ך ענמס ללימא כח ועל ידי אוחס
ביאח נחפזות ספלטח מנשמת אדכ"ר י"ש . אפ"כ דנפתיח אוח כוח
כעסס כחיק אלל ולימא איט אלל לפשוט כלי כמ"ך ר"ל בשפ"ר
שוין ח"ל ס"ס ו"ל וחל"כ חפלים אוחס אלל ולימא לנחפס ככ"ל
פילאס דלכוון אחר שנגפס ודמ"ן ס"ן כנס רק פרחס דלכ"ל מדחוזיס
סס פ"כ וסחן בה סכ"ח דלימא כ"י ואל ס"ל סחדיס קמרא ח"ל
דפ"ד טווח כי הוא כנסר וזו פמש י"ש . וכן כתב כמ"ך שפ"ר ח"ל
י"ש אלמא כוחו טעמסה בעלמא נביאח ראשונה לפשוט כלי ולשד כס
רוחא ככ"ל אלל ולימא כשחוזו לכוילד אדכ"ר היה לזו נפדו
מתענרס פתט מנשמת אדכ"ר וילדט אחר וביעי פטמס ממש דנפתיח
צריכס ביאח ראשונה לפשוט כלי ולמדי נכ ככ"ל רוחא כרי עיהס
כח כמ"ך לפולס לא כן ביווג דלכ"ר שלל סוורכס אם כי פלחס מ"ך
דלימא עס סכ"ל וסכס שלל כח"ל נפתיח א"י שומד כי ביווג ראשון
דלכ"ל ולימא לכוילד וגבר א"י וז"ל וכן ביווג ראשון דו"ך כרי לכוילד
אדכ"ר בוח תחזין לא היה שם ביאח ראשונה למיכב נכ ככ"ל רוחא
כי חק מביאח ראשונה נחפזות סוקבט וכל דברי ר"ל סלמריס נפין
זה י"סס אלל פמש והלאה אחר שחקטו שפתיח : (ב) א"כ עכס הוא
מתחיל כנשיקין החילה כ"י . בשפ"ר סולח א"ל ח"ל כנס ו"ל וסס סוד
כנשיקין בקדמין אל בוחו וסנן כי החילה חפזותה סוקבט ח"ל כרי
בנ"י כ"י וז"ל כי החילה חפזותה כנשיקין בחיוב אפ"פ שלל מר
כחס ענין חיוב ומחבאר מדברי ר"ל כנשיקין שחיתוק חפזותה
סוקבט קודם גס לנשיקין ראשונים קודם בוחו יש לחקד ס"י חיסק
שי נפת חוזה : (ג) וטעם סודר הוא כמ"ך ביאח ראשונה בפה נריאח
כפולס כ"י . ר"ל מפה נריאח סולס וליק כי כנס נריאח כפולס כלשר
מחוזו כרי לכוילד א"י ח"ל לא מחוזו א"ל קודם כרי לפשוט כלי
כרי לפ"ל אלל אוחה ביאח ס"ל ענמס אם ככ"ל לפיטר ל"ס
סכועילב לכ"י נחל"י דפסס וליק . וכנס מתבאר מדברי ר"ל שס
לנרך פשיח כ"י זה הוא ממשיך ספורח מפורח סלמלס ממנו סנן
כח ו"ל וכנס זה דפסס הוא נמתך מן דפסס סל"ן סוספך על אלל
ולימא נכ"ל מל כ"י כ"י זה נמתך ט ג"כ פתל סח' ספ"ין ממט כ"י
ואכז

(א) גם ל"ך פ"ן שסס אמר שלל ס"ס וזוה תחזון כלל כנשיקין
קדמאין כ"י וכרי כאן ביארט בנין נלימא ונין כ"ל סניה נכ ככ"ל
רוחא נביאח ראשונה כ"י . ולפ"ד ככס אמה נכוון דכבר שנס נלימא
ל"ך אלל לפשוט כלי נביאח ראשונה וכמ"ך ר"ל לפ"ל ס"ח ו"ל וספה
נבאר מה ענין ככ"ל רוחא כנשיקין סס ב"ן ומכיון נמתך דע כי גס
ביבאר דלימא פילאס יש נכ סס ב"ן אחד וכו"ל ככ"ל רוחא דנשיקין
אלל י"ש . ולקמן פ"י כנס ו"ל דע שלל חוזה שיש בין נלימא בין
נשיקין ח"ל ל"ך חחילס לזונס לפשוט בחי' כלי ואחר כ"ך וזוה שני
לפפער כ"י מ"ס אמר א"י שלל זה הוא בנותיס כנעשים לפאר זמן
לפאר שחקטו כל פרוסי סלנילח ופפער שפאלר לפאר שחקטו כל
כפולסמה שפ"ל לפאר שפתיח טוחין דנדלוח ל"ל ונפגלל ו"ל כל טררט
ודעס ס"ן סוחוין נחפזות לו אלל דוקא מלנשין כנ"י דלימא וכנעמסט
סוחוין דנדלוח אלל כעסס ראשונה וחיקין שפתיח כנשיקין וז"ל
נדלוח ווא"ל סחמס יסוד דלימא וסריה כחולס כנחחילכ כמ"ך ר"ל
כנסר דלח מפהחל דלול ס"ח וסחס פתחל . אלל נפת סחחוזו א"ל כרי
לכוילד א"י וז"ן וכן וז"ן בעס סחחוזו כרי לכוילד אדכ"ר איט ל"ך
שיקריס וזוה ראשון לפשוט כלי לא נלימא ואל נשיקין ח"ל שכרי כל
זה כניין ונפס דשנדל דשפייח כלי ס"ן ל"ך ו"ל אלל כרי שיהכ ססס
כח כמ"ך לפולס כנסר מ"ך כמ"ך ר"ל ככנס חקוטת ומכס לפ"ל כמ"ך
ו"ל החילה ס"ל צריכס לכוילד כ"י סכס ג' נחיתס יש כפליח מ"ך כ"י
נפתיח ס"י הוא ענין ככ"ל רוחא דנשיקין ענוח כי ס"ן כח כמ"ך
לכברר ולפתיח סס ענמס אלל על ידי חר רוחא דפ"ל וס"ל סנ"ן
ענוח כוחא קדמאכ י"ש . כרי שכו"ל רוחא לא לנפ"ר אלל כרי
שיהכ לס לז"ך כח לפולס וסס כן כשחוזו אלל ולימא נפיטר
ראשון דו"ך כרי לכוילד ולברר לא פלחס אימא מ"ך כמ"ך ר"ל לפ"ל
ס"י ו"ל א"ך כניין כ"ל כ"י כי אי אפפ"ר לז"ל סחחוזו אם לא פ"י מ"ך
שכ"ל א"ך כ"י כן כעסס כראשונה ענברל סולס לא היה כמ"ך א"כ
לכבר"ל כי ענין לא כ"י ס"ן נכריס ופתיח נחיתס מ"ך כ"י על ספ"ר
וקדס סוכנררז וז"ן היה וזוה סל"ין שלל פ"י מ"ך י"ש כי היה בוחו
כנסר כ"י סליק כרעחא מטורס כהדיח כי בוחו ראשון דלימא לפיטר
וז"ן לא פלחס אימא מ"ן וכיון כלל כלחס מ"ך נ"יח ראשונה לפשוט
כלי מאן דכר שמי . וכן בשפ"ר סולח ח"ל ס"י כנס ר"ל ו"ל
ואמנס ביסוד חתלכ ונחלק לשניס ח"זו ביסוד דלכ"ל וח"זו ביסוד דלימא
ורלס וסנן . וכבר ביארט ס"ן סלשס מחפזותה מניאח ראשונה רק
ל"ך תחילכ נכניס כח חר רוחא כ"י עד כמ"ך כו"ך לכו"ל לכו"ל ח"ל ביסוד
ד"ל אלל כנסר כ"י ח"זו נלימא ביסוד דל"ל כנסר מ"ך א"ך לא
נו"ך לביאח שיהכ לפעס סלמרי לפ"ל פ"כ . כרי מפרס כי כשחוזו

היכל והיכל נוקבא היא שער ו שער מל שער מן ומד רושי י

ואנה זה הרוח דרפת דאבא נמשך מהדפנה הטליון החוסף על
 ה"א וסוף מול ה"ג דריקא דפתיקא כמדע כי ה"א כחולל
 אחלילין זה (א) נמשך ט ג"כ ממזל ח' הטליון מחטו אשר
 בארט לך שם ט ג' סיוס דע"ב דיורין ואנה ראשיה כל אלו
 הכחשסיה הוא מדפנה הטליון דפתיק יומין כקרא דל"א אשר
 הדפנה הוא גשו בין גולגלחא ומחא דל"א וסוף בח' הוא
 אירא רחיב פל קרומא דמחא דל"א והנה נמשך מד דפנה
 דאבא ממדרגה למדרגה ומדפנה דאבא נמשך מד יסוד שבו כנק'
 (ג) נסיון לא ידעו פיס ומשס ילא ונגנס ביסוד אבא הוא כקרא
 ראשיה ונמלא דכחא רוחא דנפקי מיסוד אבא הוא כקרא
 אירא רחא ונמ"ס דע"ב. והנה כחא רוחא הוא כלל מנ'
 שפיה דע"ב דמלי יודין וס' גימטריא ר"ז (א) חלו כג' שמים
 שטחן כה כביא ראשיה שטליון ר"ז הס כח' כגלי אשר כה
 אח"כ כוזב כב' טוחן כה שס א' דע"ב שהוא פ"ב סיבוס
 הסללים ר"ז אוסווס כמדע ולו הא(ג) פסה זרעייית מחס להולד
 וע"כ בח' ר"ז יומ' גבורס שהא נקבס וע"כ הוא גימ' חסד
 שהא חסד כחכר פ כשלח ונסנאר כרוקס ה' משפר זה
 פ"ס יומדע כי חסד גשו

כשחא דאמכ נמלא כי זה **יצמח** וס' זכ"ר חסד"ז :
 כיסוד דאבא הוא נמשך
 מהחסד דרזיכ לזה כי כנה שס פ"ב דיורין לטולס הוא כחסד
 וק (ד) הוא גימ' חסד כגלי וא"כ יוחס ג"ס פ"ב שהס ר"ז
 כענין הוא כי רזע (ה) ימין כקרא חסד יס ט ג' פקין
 חסד חסדים כחכר פדשה יח ואלו כג"פ הס מפלגין כשחא
 דאמה וסחן אל האמא וע"י נעשית כלי ח"ס כוסר כי החסד
 מסקן לפתרוניחא נמלא כי בח' כגלי כיה אשר הנחל אבא
 לאמא כקרא אירא רזיכ כי סס סוד כ"ח. וה"ג שביסוד
 אמא נקרא (אבא) אבא רזיכ(ו) והנה מאלו כב' בח' ש"ס
 כיסוד אמא נעשית גולגלסחא ח"א כחכר באדרה כי נפיק
 גולגלסחא חד חקיקא ס' ומסס נעשה בח' שוח הדפנה דל"א
 (ז) נמלא כי האמא שחן כיסוד דל"א נעשה הדפנה ח"א
 אמסס לסיס שסס הוא אירא רזיכ הוא רוחא דגניו כיסוד

אמא לך אס אומרים כי מנכ"י דאמא נעשה ג' מוחין דל"א
 וזין אס מחירים אה אבא (ח) לפי שכחי אירא רזיכ הוא
 ככלל אמא כי היא לוקחתו כג"ל נמלא כי אחר כביא ראשיה
 דכריאס פסולס אמא מפתחא דכליל ש"ס כחכר כספר הוסר
 פ' סרוחה דקפ"י פ"א וסוף ו"א סכולל ו"ק כמדע וסחים
 פסחא דאמא כי נכ"י שלכ נעשו מוחין כרישא דליכ (ב) נמלא
 כי מקורס גשו וסחים סוך רישא דל"א ולו אוסו כגלי כקרא
 אירא רזיכ כג"ל לקחו ח"א ולו חורה אמא לסיס סחומס
 כנסחלס כבח' כחולה כיון שכז"ל סוחס פסח שלכ כג"ל
 וא"כ כוזב ב' סולרך אבא להנחל כה פסס אחרס כלי אחר
 מהדס ואח"כ נודוון באמא מהדס והנה ק דרס סחיד עמה
 כי אחר שכז"ל סוחס פסחה חמד נמלא כי אמא לשולס היא
 כחולה וסוף סוד אסחר ידקרקס סימב כי סוד כיה ק ירוק
 כחכר כחוקים והיח נקרא חלס כשחר על שרחהמס לר וככל
 שפיה סיסה ככחולס. והנה אוסו כרוח דייב כה ככל זמנא
 איסו לכפלה כי כסה סוף נמשך כז"ל ונמשך ממט אל סקבא
 שלו לפשוט כה כלי גס היא ופיסה לה מיסוד של ליסוד שלס
 לפשוטס כלי ועסס הדכר כי לשולס בח' פמלסוח (ס) דעשיס
 אלל החמרים כריכס היא לסיס כחולה זחס לא ידעס מסר
 החמרים וכפרס כליכס שח מרפין רילס סחומס וסוף כחולה
 חמס כפרס אחר כחורבן וכגלס. והנה כאשר ז"ל מנחל כה
 בח' כגלי כג"ל זין כה כלל שס מלי דיורין כמו אוסו דבינה
 כי הוא מסחלק ומלז לקח סוף ח"א לפנמו לדפנה שבו חזו חסן
 כיסוד שכה וכ' רוחן אלו כחלזין סס מלי סס"ן כי ב' סס"ן
 סס י"ד ח' נמלא כי נחלק לחלזין מחס א' כז"ל ח' כטקבא
 כג"ל כדרס ד'. (י) וע"ש

ינלעד וז"ל ג' בן

הנה נגד ג' פ"ב זוג בין באמא בין כנוקבא
 שסס ר"ז זה אשר כחכר רז"ל לרץ סחלה לפשוטס כלי
 כנפילה אפיס ש"ס שס ג"ס ואח"כ יחוד ב' לזונס לכספכר
 בין כספלין מ"ן וכוון זה : ולכולד. והענין הוא כי כל
 לילכ כקאט אומרים כרכס

הנהרות וביאורים (א) כחול : (ב) ח"ס ונמינו כו יסוד דאבא וסוד דחלס נקרא שכל דקק. וימין כפ"ס פדסה כרש"ס ר"ג פ"ג. א"ס וימין כשכ"ר
 ר"ד פ"א : (ג) ילא כס : (ד) ולסוד לא זכיר לסיקן כיוד הוא כריאס א"ס וספירא (ו) אכר דק"ל חלילן פ"ס ויכ"ר הוא גישוריה חסד
 כחא זכר וס"ר) אפסן לנפן כספיקין ככחיל לנפן זה סוף שחוק יסוד נמשך ח"ל והנה מדע כי כסס: נמלגס כשחא דלפסל לכן הוא סוף דפ"ס כז"ל
 גישוריה סוד וסס ג"כ ג"ס פ"ג וכו' וכן הוא כספר פרס דף ס"ב וס"ג כריא כי כלכוסס ככוכב כון. שחן שחן : (פ) פ"ין כספר פאשר רכ"י כז"ל דף ל"ו
 פ"ג וימין שפר ססקדחוס ולי"ס פ"ג ח"ל ע"ד דחלס דלפסל לסיסו כי טליון נקרא סוד וסחכר סס מ"ין פקין פליויס וססר ח"ל נקרא חסדים ולמסס כספס
 ח"ס סוד ססדים יס"ס : (ז) פ"ין לסינ כפר סססרס פ"ח כי כיסוד דכרורא נקרא אכ"ר דכ"ל וסיסוד דטקבא נקרא אירא רזיכ וז"ש. א"ס לסיקן : (ח) פ"רס סחור
 אכ"ר כיסוד רחא וימין סיכס כדפס וי"ס נפיק חר נולגולס א קפ"ל אכ"ר שהא בח"י כחוס סכנוגול. ח. דנגלגולסחא פופס נכסס פס"ס דאמא. ר"ס : (ט) אג
 אדמא כג"ל דללו דק"ל כיסוד דחלס עסיר ו ח"א חלל ככ"י דחלס עסיר ו ח"א נמלא יסוד דל"א כדפס ו"ל חס כסוס וסנאר ככ"י. שחן שחן : (ס) פ"ר
 כסוס ונלגולס סכ"ל כפר פ"י"ס כסלילס. כ"י"ס : (י) כספר כיסודיס יסוד י"ס כספסוסס פל ככ"ר דיקיס כלגון יוסד ססוק וימין כסוף פקין יוסד כביסוד קטו
 ססס. שחן שחן :

אוצר החכמה

אה"י"ח 23590

יפה שעה

ג' כנוקבא כאשר ה"א לוקח סר"ז דל"מס ומחלק כיס וזין סקבא
 כח"ס ח"ל : (ב) ונמלא כי מקורס גניו וסחים חוך רישא ח"ל וסו
 אוסו כגלי כקרא אירא רזיכ טט"ט ז"ל וסו חורה לימא לסיס סחופס
 כנחחילס לסיס כחולס כ"י והנה ק דרס סחיד עמה שפסר ז"ל
 סוחס פסחה סחיד נמלא כי לשולס הוא כחולה כ"י וספס כדכר כי
 לשולס כפמלוח דעשיס היא אלל כחחאויס היא כריכס לכיה כחולס כ"י
 כמסכר מדכר ח"ל כי ל חוד כנעסס בין כלגל ולימא וזין
 כוחן לרץ לכיה סס כי זוחיס ח' כ"ר לכנתן כגלי מלכס ללימא וסוד
 ככולד כסוחין וכן ח"ן ב' זוחיס אחד לכנתן כגלי וסוד ככולד חס
 דרכס כל סימס. וקסס לזס ססר כחג ח"ל כחכס מקוסח ומכס לפיל
 פ"ז ול סס כ"ן חוס שכוס נפס שלס סכס סס"ג עמסס כול סס
 כפסחה סחיד כיסוד שלכ לכו"ס כדמיון כפסוד אל כסיסס חס ענין
 דש"ק כה נמלס כריאס קדמסס. והנה כאשר רעון ח"ן לכחוח יחד
 מלז וליך כנה טדס שחן שוס זוח כ"י וססס סדכר שאלט כ"י פסרין
 מהכר טט"ט ח"ן לטרך פמון עוסס אכל לחדס כ"י וססרס לכל אל כמ"י
 סחדסיס חס ליחס כ"י פסרין קדמלין שלקחו נעח אנליחס כחון
 כרשסון סס כפסרס סס קייסיס לשולס וסלכר גליס מן כחדסיס ליסס
 יחליון לכפולס אס לא ע"י ליחס כפנורוח כרשסוח ככר יס"ס. וכן
 כחכ כספר כנסרס פ"ב ז"ל ונמלא כי סס כ"ן קייס לשולס סס כי הוא
 פמלוח כחלנח נפס שלכ ח' כמ"ן מהחדסיס ככל זוח חונ ומחברין
 כ"י וכן זכ חמד זאמנס כיון שפסרו כ"ן הוא נפס כמלסח הוא סורס
 כללס וסו לטולס לכן נחק"ו על יד כ"י וכחחא סוף יחקיקו ב' כ"י
 מלרימס

הנה ראשיה כל אלו כסמסוחו סוח מהדפנה הטליון דפתיק כקרא
 רזיכ אשר כדפנה כחוס גניו כ"י כרי חטאר שנס לזוח דמחיה כגלי
 שוח נמשך פרוס כפמלוח מד דפס פתיק כקרא רזיכ. וקסס כשכער
 כססרס ס"ד כחג ח"ל ו"ל והנה נס אבא כשחון כלימא כחוס רוחא
 דייב כחוס ליט טחן אלל ממש ש"ס ט. והנה שורס ח"א סס כח"ה
 דל"ס ולמיס כמקוס על מוחין דל"ס כלל לכן כרי כחחוח עס ח"ס
 ולמס לכ פיסח כמחיון דנדלוח לטרך ז"ל לרץ סחחילס יקבל גס חס
 סוסס מוחין פסוחא עילכס דל"ס ולכן לרץ כ"י אלמס כשלטוך זוח
 דעשייס וסחיס כגלי ליט לרץ לקבל מלמפלס אלל ממש ש"ס ט
 שוח טחן וכסכוחו סוף כרי להולד מוחין דנדלוח ח"א ח' הוא לרץ
 לקבל חו"י מלורוח כפלייויס. וסס נאמר כשכער כסיסס סכחכ סלוחו
 סחיס סכ"י ח"ן לרץ לקבל מלמפלס מדכר כחחחוח ונפסקין מדכר
 כסחיסוח זכ לי אספר סכרי כחכ שס סלוחו כגלי ליט לרץ לקבל
 ארחה מלמפלס ולזוח ססוחין דנדלוח לרץ לקבל ולי לחחחוח נס כמחין
 ליט לרץ לקבל כמ"ס ח"ל כשפר מוחין דל"ס פ"ז ול גס דע כלל
 נדל שח כחס כחחחוח כח"ל לטרך כפולוח נמשך מוחין פמון דל"ס
 כלי סיקבל סוס מלמפלס כחוס ע"ס וז"ש : (א) ול"ל כ"י שחוס שטחן
 כה כביא ראשיה שטליון ר"ז סס כ"י כגלי כ"י לעיל פ"ח כחכ
 ונכר עמה מכ ענין כחוס רוחא כקרא סס כ"ן ומחיון נמשך דע כי
 נס כיסוד דלימא עילכס יס שס כ"ן ח' וסוף הוא רוחא דכ"י
 כה אכ"ר ונכרסו הוא כ"י ו"ל דלפיל פ"ה דיכר כחולל כי הוא סס כ"ן
 כלל כפרסוח סס שלכס שחוס שחיס נעשית שלכס שחוס כ"ן כ"י

ואצטרו ביסוד אמת ובלאטו גמס מיסוד אבא נקרא אירא דביא וכו' ג' שמוח דירוי'ן ושולין רי' ונפשים כה כלי ולק רי' הוא נקבה . והנה טרע כי בחדר מפגלה נפשה דאמה לק הוא בוי"ה דפ"ב שהוא גימטריא חסד וכו' ג' פרקס ג"ב פ"ב (ס) ח"ס של . בחדר דמלכא הסטנין למחזורימא כבוד כבוד אחר מוח דפ"ב כי הוא פושט אוסה כלי וכלי זה הוא ססר אירא דביא נחלק לבי"ה ואשא דביא סס ס"ג שביסוד שלב וכו' המ"ג פלמן . והנה כלי זה ניסן אליה דביא דראשנה שזדווג פמה בכריאם הפולס בתחלם באצלות ואז נפשים כלי וכבר יש כה חלק מן החסדים פלמן אז יסלכ לקבל ספס הססדים פלמן שהס ספס דארמים על מד וזו ראייה לפיטר והבן היסב ספס כלי זה כי הוא בוח' אר"ו (ו) דאיט שהס ג' פ"ב מן ס"ג מ"ב דפ"ב (ו) דאיט מכ' ראשונה ולמשה שטלס בוח' נוקבא סס והגטרות והקבוס שחסדים פלמן שפ"י תוכל לקבל החסדים הפלזים שהס כפ"ב דסרין וכו' אש פ"ב א' הפלל כל ס"ג אקרא רי' ותיבן יחד נקרא פיטר פ"ב רי' ולאחור כי אין פיטר בשלם אס לא פ"י שמיס . וי"ס פרח מסה אהרן לביס לר כי אהרן הוא חסד פ"ב ולי הוא גטרות רי' גמיטן פרח שהס רפ"ה מילין ומחזיר שיקן נפשו כשפוח כטרע כי כל כששום (ח) זילאום פלנכשום במקום מהבוא רוחא דשרי טבוח אר"ו ס"ל . והבן זה מה פמן לביס הנשמה כנעשה מהבוא רוחא דשרי טבוח וכו' גס מהחסד כבוד אלוה אלא שהוא מכרי' וחלי לק אליה הוא מ"ב שהוא ג"ב גטרות פין כבוד משפס . והנה מאלו הפ"ב רי' נפשו הכוחין דר"ל ונמלא כי נסחבר אירא דביא ואשא דביא כבוד ביסוד אמת ובהס נקטנה נולגלסא דר"ל כבוד בלדרא ומכה ג' אלו נפשים דעת דר"ל וכבר ידעה כי דעת דר"ל נפשים מיסוד אבא ומיסוד דאמת וכו' פמן זה שאמרט והבן זה . ולהיות כי זה האירא אחר שאכשיל אבא לאמת נקרא שלב זה שאס אומרים כי נכ"י דאמת סס מוחין דר"ל ואין אט שומין אס אבא כי גס האירא שלב פמג כבר נחשב שהיא מאמת פלמה ונמלא כי חוג ראשון דבריאה שלס דר"ל היס בשל ומחלה פשאה כלי ואחר ק טמן סס ספת פ"ב דטרין וכל זה נקרא ביאה ראשונה וזו נפשו סס מוחין דר"ל כ"ל וזו מפלגין כבוד אלס ונמסין ברשא דר"ל שהיס מחלק בוח' וי"ק דירקס ונקרא אז מפסח דליל שים כספרא דלרישוסא דקפ"ו ואז סוסס מקום סממין דאמת כי היסוד שנה נעלם וגרין דעתם של וסוסס ספחה חגמה מגשול הכוחס הפסח . גס פגין סוססס ספחה הוא בלחין אחר כי אז (ס) ניסן כלי זה לוי' פלשו והנה אמת לא נפשים כלי וממלא לקבל ספס חרע אלא ככה כלי היס כ"ל וקודס היסכ כפולה שרמחה סוסס וכאשר ננסה לה דעת דר"ל תרס אמת להססס ספחה ואין כה כלי כראי לפיטר ותחרס לביס כפולה

המפל אז הוא רוחא שגבוה חזר ומסלק ונרבה במקומו בוי"ה ואין הנקבה מאירה מלכו אלא מד הבינס שהיא כפוכה את הלל מד שנער כנוקר אז רביאס אל האדם גשים שלום ומאל כי החלטות חזרה לסיום כפולה (א) לק לרך לפשוסה כלי כתיב פליכ לה וגס לביס פלחה כי אז מוחזנים אר"ל כסוד ביאה ראשונה לפשוסה כלי דאמת . ואחר ק מוחין זה נמשך חוג אל בוי"ה דביאה ראשונה ג"ב אחר חטא לפשוסה כלי ואח"כ ביסם ביק"ש דשחפ ישראל הוא חוג ממס להוליד (א) באר"ל ובגים שלום הוא חוג ממס לוי"ה להוליד נמלא כי חוג חטא לאר"ל ולוי"ה סס לפגינס שהיו מוכים לטרך חוג סיום וכפד"י חמד כל יום יום לפעס ס"ל . ואמנס ככל חוג חוג דר"ל שלין וי"ן שס כסוד מ"ב ונ"ב אט מפלן נמשס פס וי"ג למפלח חס פ"י מחרס פלמינו להרינה פל קדושה הָסס וזו יורד ומשך מאכה באמת ככלי כ"ל שהוא בוח' רי' וזו נפשים כלי כתיב פליכ ואח"כ נמשך חוג הסחסון דר"ל ואז נמשך סוד רי' סחסון אל החלטת ומחלה ג' מוחין דחנ"ד רז"ה סס מארין בגלגלמא דטקבא אח"כ אט מסקדין בשמיחתי שס כסוד מ"ב דך פקרון לכד כי הוא לילת ואח"כ טמן הוי"ה כה סוד רי' פחטון וכו' שס ב"ן דהסי"ן ברעע וכפילי שהוא גימטריא פ"ב קד"ס כטרע וכו' גימטריא רי' חסו ככלי של הנקבה ספחה . ואחר כך בנ' חונים של סיום שהס שחפ לאר"ל ושים שלס לוי"ה אז סס חונים גטורים לסספנד ולסוליד חס נפשה ככל יום יום . גס שס נכבד כפמן אמקודי רוח כי (ג) ב ידים דבינה שהס כ' אלכפוס ימ"ס וכו' אלכפוס שמאלית שהס ממן כ' אוסיות מלפ"ך כשלות סס נפשים בוח' כלי של החלטת לסיום לה בתוכה מ"ב ולאו נמשכין משס טוכ"ז שבבינה שהוא חלקו שס אהי"ה כי גס הוא גימ' ידך ואלו כנ' ידים דבינס נפשו כמלכות כלי בית קיבל לסיום (ג) סמ"ג מן יד שמאלית ליד הימנית וכו' ז פ"ג ז ונכוסס סמ"ג :

עוד מ"ב כתיב הרדוד ולהיה יש קצת שיני לשון .

ונבאר פסח פגין פ"ג מביאה ראשונה וכו' כי החסד אים ביה ג' פרקן דרוע ימן וחסד גימטריא פ"ב ונ"ג פ"ב סס גימטריא רי' חס כרי' טמן אבא לאמת כחוג ראשון למשוסה כלי ונקרא אירא דביא שהוא ככ"ה אך סמ"ג שפה סס כ"ג כסוך כלי זה ואח"כ ספ"ב פלשו הוא ספת סמ"ד שט . והנה זה נמשך מדעת אבא שהוא פ"ב רירוי"ן וק סר"י נמשך ממנו ואמנס גס זה דעת דאבא הוא נמשך מדעת פלין שהוא כמל י"ג דריקנא כשפפ ממל ח' שים בו ג' ששום פ"ב רירוי"ן ושלשתן סס רי' וגס סס (ד) נמשך מדעת פלין דעתיק יומין כגנח בגלגלמא דליה וכו' נקרא אירא דביא דבין קרומא למוחא כמחך סס . והנה מהדעת דאבא נמשך דרך היסוד שטו כנקרא נתיב לא ידשו מיס

הגהות וביאורים (ח) נייס : (ג) שער ל"ב ס"ב שער ל"ב פ"ג וילן פ"ל לקסן פ"ל ח"ס ט' : (ג) נסוחו : (ד) פחל ס"ד : (ה) חל וכו' ג"ס ס"ב ר' ז' : (ו) דבן שטן שטן כסו ח"ל כי הוא ס"ה רי' וכגהות והקבוס כחסיים כ"ל רש פ"ס נדשום פ"ס ומשנ כי הוא כ"ד רי' דייס סס ג' פ"ב ספ"ב וכו' מ"ד נקבה סס פ"ב . וכן כ"י ס"ס דף ס"ג לא ננס כ"י ואחר דייס שהוא כמ"ס ספ"ג וימין פ"ל דף ק"ד ספ"ל ו"ל פ"ב פ"ל ספ"ג פ"ל כ"ל דייס כי וכן נספ"ר כ"י כ"י ספ"ג דפ"ר דייס פ"ה ראשונה ולמשה כ"ל : (י) ספ"ה דף ק"ד ספ"ל : (ח) פ"ל פ"ל לקסן פ"ג : (ה) אמת נמשכ

אוצר החכמה

הדרתים כ"ל שס פ"ס ח"צ כפרין פס החכר שס כ"ן כרלסון פלקס וי' נעה אזינחם שהוא טסס ומפוחתם נשאר כבס קיים לפד לשלם וכו' שורש ועיקר תאור אל טייסס שהס ספ"ן ככאים מחרס ככל זנ חוג אס כן הוא א"ך כענין שכל לילת חחרת כחולס ומחולקין ספ"ן והכלי מסה"ק ואחר כך לערך חוג כרי להוליד נשמות צ"ך לפשוסה כלי מחרס והכל כלי פלקסו כמח כריאה פולס כעה אזינחם סס אחרת נשאר כה קיים לשלם וקבוא שורש תאור לכל סמ"ג כמתחדשים מחיד וכן כלימא אס כלי שלב לקחו ז"ל כפס שוממכים כשוחין לוי"ה מלכזים כמ"ד דלימא אמת ממחמה דכליל שיה מקודס גני וסחיס תוך רישא כמיר סנמין חסיר סנמין סחיס ספחה אס כן כלי כרלסון פלקסו כעה כרלסון כחוג כרלסון לא נשאר קיים כה לפד לשלם וספחה כלימא כייט יטלים לדחוקי נסמין סלג כמלכות קכס עד מפד וכשנחמטי שולמן מלג דשן לפיטי וק"ר קרנה דייס מלכזל

יפה שעה
קולי אל כ' אקרא יליר פיטט כבוד תרועה : (א) ולקן לרך לפשחה כלי כתיב פליכ לה תנס לבינס פילכס כי אז מוחזנים אר"ל כבוד רישא ראשונה לפשוח אל לימא כלי ואח"כ מוחזן זנ סל סרין דביאס ראשונה ג"ב אחר חטא לפשוח כלי ואח"כ ביסם כק"ס כ' . מדקלסר ח"צ ואח"כ מוחזן זה נמשך חוג אל סרין דביאה ראשונה מסלר שבתחמא כלימא כלסר מהשורר ז"ל נפשים טו כמחזין וכן וכר"ל סכסב כססר כסוטה כדדשי ק"ש שפס"ע וטרל"י שאלו כמחזין כמממכים לוי"ה כחמה כלימא כלימא פלנכשום ככ"י דאמת כי משולס לא נכנסו טו מוחין כלחי לטע כ"י דאמת א"כ מה כחוחמט כחוג דר"ל ספסלס כלי ללימא דליה כרי אמת ז"ל וסחיס ספחה למפיקרל וא"ך כבוד ח"צ שחוג היס דק"ש הוא להוליד כלוי' כיון שכבר כלימא פשאה כלי הלס אחר פשייתו סחיס כלי כלימא פלמח קדים ז"ל ומלן לויה ככלי פלמח ומלך כיון וכן טקביה כפ"ס ח"צ . ח"ל ללא נלמ"ר אמת מפסחה דכליל שיה וסחיס

150 היכל היכל נוקבא דדא שער ו שער טל שער מן ומד דרוש דח

במזכר פרשה פנחס והבן זה . נמלא כי להיום פשיה וכפרט
 בלייל גס שהוא אחר תורכין אן פסח דילס פסוח להחיוג
 בבפליס והיא בחולה ואמנם בששלה אביא באשטוס אז ריחן
 לש כלי כלי וכו' כי סכס ארזו הרי"ז שלקח מאמא בדעת של
 שהוא ד' יודין נחלק לבי' (ז) ונעשים ב' שעות בז" כי כל
 יוד דשלי נחלק לבי' סוף' ונעלם בו בז" וכי' כס כמזכר
 פ"ש מאד נמלא כי הוא רוחא נחלק לבי' רוחן חזי בדעת של
 ואזי בדעת שלם ומתקן פד היסוד שבה כבוד כלי ועיין מאד
 איך כל זה כדומא הוא סוד נח' מוחין ונדרס המל' נעשייה
 שהוא בלייל או בשאר היום אחר ההפלה או מסתלקס ממזכ
 איתו ככלי והאזון המוחין ולכן נעשים בחולה ועילין מ"א הל
 ז"א עילין באר מקף כמזכר כבוד רשיו דחפלין ועיין לעיל
 איך הרי"ז שיש ג' מוחין דז"א הם פ"ב קד"ם טלס דכ"ן
 ונלפ"ז שאינו אלא בדעת לבדו כי מסס ספס הארע
 לעשים כלי ומעלות דרוש זה פ"ש איך פ"י הסוד באקרא מן
 אברהם מסקן לו ולס כבוד אמי חסד ופריס ג' זעין חכו פנ"פ :

דרוש יא

נחלק לך סמנים וכו' כללים חברים קטנים מדרש מ"ז
 ומ"ד א' (ח) ל"ע (ט) בדרוש מ"ז א"ס י"ס מפי"ס
 אז מנ"ן או משיבס (ו) א"ס הוא נכ"ן דמי"ס ונכ"ן דכ"ן
 ונכ"ן דס"ג וכן דפ"ב בין נכ"ן דמי"ס הכללות בין בפרסות ר"ל
 בפ"ב ס"ג מ"ה ב"ן דכ"ן לבד ומכ' (יא) הם המ"ז ומס' כלי
 המעלה ארסם ומס' סכ"א רוחא דרזי' בכוז וחס' הם נכ"ן
 מוספות על ג' כלים שיש בכל ספירה וספירה כנדפס אז ארס
 (כ"א א"ס הם) זולתם (וק' מהו מ"ד בכללות ובפרסות ומכ' ונלפ"ז
 נבאר סגל) (יב) ב' א' פנין נעשים בני אדם הכאים מן
 (ג) האשיקין ויש באים מוחין ומלפ"ד שבכאים מהכשקין
 הם נכ"ן אור מקיף והכאים מוחין מחתון הם נכ"ן אור פנימי
 שבעיקרין הוא ככל הולא מן הפס באקרא
 מקף ואלו הם נכ"ן נדב ואבי"ו ואלו מקף (יד) סע"מ
 פנין (טז) הפלאה מ"ז דנשמות שיש במעלות המלכים שלא
 נהבדחו ואי"ל להשתתן א"ס לא על ידי נשמות שרציות לכל
 הנשמות כח' י' סרוני מלוכה שהם י' נשמות והם מפלין ארסם
 למשלם וקס נתקנים ויש ג"כ חל לכל כנשמות לבדד גם הם
 כפ' כח משיבס קלח נשמות להשתתן כבוד מ"ז למעלה
 לפקס ד' (ב) י"ג מיני זוחים א"ל לחזם העולמות חזין
 שמש

בחולס כבדאשנה . וז"ס אסחר הנקראת אילת השחר ארמחה
 אז כאלס בכל כיוס וחסה כבחולה וכל זה הוא בדינה כי לכן
 אסחר ירקרקן סיסס מזד ק' ירוק המקף סוכר נתקנים
 דמי"ס וססס כאשר חזורה אמא לכודווג פפס אחר פס אבא
 להמקף מוחין אחרים חדשים לז"א כטרופ לרד' לעשות כה
 ממד ב' כיוס סיד כזוג א' לכלי וא' למפס ארס וכן המעין
 בכל חזונים דז"א להמקף מוחין דז"א הוא פ"י ב' כיוס
 יחד כלי' כי לפילס תחרת רחמס לסיזח לז' וככל שמה כבחולה
 זה דרכה ממד וכסה אחר שישן כלי זה כמחוקן דז"א אז
 ס"א סוד ותחת למלטח נכיוס ראשנה ג"כ ושמה לוסס
 כלי (א) דפס כי מנין עשייה כלי זה הוא כי גס יסחין לה או
 נכ"ן המוחין פלאן ג"כ' וסס מספספסין כטלה כטרופ וזו גס
 יודדים ארסם החסדים ססס הנקראים ריז' וכלי כיוסד שלה
 ומסין כלי שס בארץ כי ארץ כלי זה כיוסד לבד אלא סס המיזין
 ממש ככל קומס אבא והכנה וככל קומס ז"א וכל קומס מקנה
 ומכללס סס"ס ססס נמקן גס כיוסד שלהס וזו כנקבות אמא
 ומלסס מקלן מוחין אלו דרך בפליכס ז' פנ"פ חו אבי"ו
 ונכ"ן גוסס ועיין כה כללות החסדים של הרי"ז כבוד אבי"ו
 וזו נעשים כלי ואמ"כ פור אבא להמקף מוחין פלמן פריחים
 של זוג וכנים (ג) באמא כבוד מוחין וכבוד זוג גס ק' ומסס
 נמשכן לז"ן כבוד פרטוף פלמו ואמ"כ כבוד זוג והבן זה
 סוד כאשר בארס במקומו והבן כמאד מאד כי המוחין דז"א
 י"ס כהס כח' נכ"ן באור ופריס ונכ"ן ולכן עכ"פ לרד'
 לפיך בפנין זה של המוחין וכבר ידעת כי מסס ס"ג מ"ס כ"ן
 נעש' הרי"ז ואמר ק' מע"ב שכוא הסוד נשלים רפ"ח נמלא
 כי פלחג נמשכן לו מוחין מן ס"ג מ"ה ב"ן ואמ"כ מע"ב שהוא
 חכמה ומסס ספס ארשיים ממש פ"ב . ומחזור לפנין כי כנה
 ז"א סקן רי"ז זה כבוד זוג אבי"ו ר"ל אחר שזכור ועל
 כסוף א"ל כלי' פ"ש מאד כי זה פיקר זוג אבי"ו וזו כודווג
 ועשה אותה כלי' נמלא כי או לקחם מוחין סכ"ח רי"ז והס
 נקראים מוחין דאבי"ו ססס ס"ג (ג) מ"ס ב"ן . והנלפ"ד כי
 כפיטר י"ס מוחין דכ"ן (ד) ולכן ארץ זוג כלל בפשייה וכפיקה
 מוחין דמי"ס ג"כ ולכן י"ס זוג (ה) דרי"ק וכאבי"ו (ו) מוחין
 ג"כ דס"ג וסס רי"ז נטרס ובפנ"פ מוחין דע"ב וזו נשלים
 וזו נקרא זוג נמור דנשמות כי פד פתס סו חסרים וכבר
 ידעת כי כלי' החזין דמלסס מחלכס בפשייה ויורד שס וסוכרת
 ססכס פס גס י"ס סחופס כאמס כן כסה כחולה וא"ס לא
 דפס פסחה החזנים שלא יסאחו כה וסרעין דג"ע סחופין

23590 naha

למלך
המלך

למלך

הגהות וכיאותים (ה) מין טלס דק ר"ל א"ל אב פנח"ל ס"ז וכסוד כמחוקן פ"ס : (ג) וססס (ג) מין כדחת יז"א ס"ז : (ד) מ"י כיוסס נכ"ן פלאק
 ככ"י סקרא פיכוד וכן מיקוס כסית וק' אס"כ אבי"ו וזו סס פ"ז : (ה) ר"ל חזין ז' כזו וכפודין דנילס י"ס לו ג"כ דמי"ס : (ו) לו
 ידעס ככ"י של ס"ק למח' אבי"ו וזו סס ר"ק סוא פלמו נח' אבי"ו כפי"ס כסוד פ"ז . שמן סקון : (ז) ל"ל סכוא חזין ונחל סו וס"ס נפל (ועיין בסוד
 פרי"ן דק ס"ד) וסחופס סוא דנמלן וק"א כ"י יודין דשלי כסין וסס ד' יודין וז"י דשלי פוסק פס דלם דשלי יודין ראשנה ועסס יודין א' דכ"ן נבאר ר"ז ארז
 דשלי יודין דכ"ן כ"י סס כ"ן : (ח) מין סו"ס דק ר"ז פ"ז : (ט) דפס דכל סקון דכנה רבינו דלי"ס ארץ כ"ל כגואר לו סקון גלס פ"ד סכס וכבר נבאר לו סקין
 פנ"פ נכ"ן פוסס ארסם לז"ל לו קאפר לפיך כנפס ככוא ככוא כחוקס . פ"ס : (י) נדלס לערד (ארס וכוא ככנה לפ"ל נפ"ל כסוד ז"ס כסד ח"ל סקין פ"ז פ"ס פריסם
 סנה טרפ כי כפו סכ"ס נסון פ"ד ל"שסו כו' כן גס מן האלס כ"י וכנה כל ספ"ן סס נגודות וזס נח' כל סלסלס כ"י יעבי"ס וכסא נפוליס לפיך דנשמה
 סדיס ספ"ן דנמקנא סוא פנח"י חז"י כסלסס . וכסוד ארץ פ"ל ססן ג"כ נח' כשימוש של חז"ל ונלפ"ז כי פשייה על דהורא כ"ל דהורא כ"ס פ"ס מ"כ סדיס יב
 פ"י נפס ככ"ן ועיין לפ"ל סופ"י חוק' כס נכ"ן ארץ להס טלפסס פסס יע"ס . נמלא דכ' כפוסס כנפסיס פודין סס כח' כפ"ל כהס לז"א פנח"י סלסלס .
 וכסא פנ"ח ס"י ל"ס"י דסכ"ר אסודי וכס"ר נדלס גראס דש"ס מ"ן ונוק' כ"ז פנח"י סלסלס וכפ"ל גראס דכ"א פפ"ס דש"ס . לו"כ קאפר כ"ן ל"ס כד"ס פ"ן י"ס
 פנ"ס א"ס פ"ן א"ס כפ"ן סוא פנ"ס כהס כפ"ל כסוד ארץ או פנ"ן כפ"ס לפ"ל ג"א או פכ"י"ס . ופ"ס א"ס כ"ז ככ"ן דספס"ד כ"ן ככללות וכ"ן כספוס כ"ז
 כדן אמ"ל סכ"א פכ"יס א"ס סוא כנרודים ככ"ן דספס"ד כ"ן נכ"ן ככללות בין כפריס ופיין סגד פנח"י סופ"ל . וע"ס פ"ס כפ"ן ופ"ס ככ"ל ופ"ס סוא חז"ל
 מין לפ"ל מ"ז י"ס גלס כח' פ"ן אכ"ל כפסלס פ"ן דהורא דרביק לה כפסלס מין סס וככל כפסלס פ"ן כ"ז וזו כ"ל כ"ל סגד כפסלס . ספס סקון :
 מין טלס כ"ס פ"ז : (יב) מן וכן פ"ד ככל ס"ל לא נרסין כל ז' . סקן סקון : (יג) לפ"ל ס"ד : (יד) מין סגד פנח"י סס"ל : (טז) לפ"ל פ"ז :

אוצר החכמות

יפה שעה

מחוקן כס נכ"ן אחרת ססיר נשאר כלל כס כח' ארזת וכלל כחיה
 אר"ס לא כן כן כ"ן כי אלו ואלו אחד הם כמי"ס ח"ל לעיל פ"ד זל אכל
 כשמות החסודים אפ"ס על"ז מוחין כנשיקין כורכס לחזור וללפס פ"י
 שות מחוקן טסני סו אלמס נעפס אחר כיוס ועברס כניו כחזנים :
 (ב) י"ס ב' מיני חזנים א' חזין לחזים השולמות שפסס סמלכ"ס וזו
 דמלכ"ס פולין ומקלן מ"ן דחז"גיות חס בלייל ארץ כיוס י"ס זוג פנימי
 כנשמות כנדיק"ס וזו כשמות כנדיק"ס פולין מ"ן ספמיח כנשמות . לא
 ידעתי א"ס כפלה דח"ן דח"ן קאחר מ"ן דכפלה מ"ן דז"א מ"ז א"ן
 סמלכ"ס כריכ"ס לפע"ה למ"ן כלל לא כז"ן ולא ככ"ר לא כיוס אלא
 בלייל כמי"ס ח"ל כשכ"ר ס"ד זל ולכן א"ן סמלכ"ס פוליס למ"ן
 כי כבר נשלח סכלות ט"ק סו השמות כנדיק"ס א"ס כז"ן פיקר
 פליחם

וסחיס סחמס אלא דוקס כאשר מוחין ד"ס מלכ"ס כוכ"י דאימס
 יודדים למסס כמקוס דז"ס וסס החלכ"ן חוק טסא דליכ' נחלס סגיר
 סחמס דלמס לא כן כז"ר דח"ן דחלח' לילס כאשר ז"א שמה לוחס כלי
 לטקבס פולין זה סות נעפס למסס כמקוס כי א"ס שוליס מ"ן נמלכ
 לחק' פ"ל וסס הוא סוא דעשייה כלי כמי"ס ח"ל לקמן זל אחרון לעיין
 כי כנה ז"ל טחון רי"ז ז"ס כסוד ז"א אבי"ו ר"ל אחר שזכור ועל כדן
 אר"ל כ"ל כי זה פיקר כי זוג אבי"ו וזו נודות ושמה לוחס כלי יודדים .
 (א) עיין נשמות כני ארס ככאים מ"ן כנשיקין ויש באים מוחין מחוקן .
 ונלפ"ד סככאים מן כנשיקין כס נח' אר"ס וככאים מוחין מחוקן סס
 נח' אר"ס ס"י . (עיין כסוד אמ"ל ליעקב דק ס"ז פ"ז דחמס מליו) שמי"ס
 דמר ל"ס יעמל כשלמס א"ס ככאים פנשיקין כס נח' א"ל וככאים פנעז

והס' יס' יעשו לעלות ובקש' דשחרית נח' כוונה זו ברוך וע"ש ואחר שכוונת להעלות מ"ן כמלת אחד אז תכין אח"ך כי אצל י"ב הוא רוחא והוא כלי באימא (ו) שהס' בחי' ג' ההיות העולות ר"י כנו' והרי תקנו בחי' כלי באימא עלאה בפ' שמע ישראל כו'. אח"ך בפ' בשמל"ו תכין (ו) להמשיך כלי במלכות ולכן אנו לריכס עתה לתקנה פעם אחרת באופן זה והוא כי הגה נחיל וגם נבאר עיקר דרוש זה באדר' נשא קל"ה ע"ב כנ"ל כי הבינה עלאה בהלבישה נה"י שבה בסו' מוחין לויא יריבה ביה ההוא רוחא והוא כלי דביסוד דילה ואז ארזו הרוחא שהוא ביה דמלוי יודין מחלקת חלוי ניקן בז"א וחלוי ניקן בסוד זוג בנוק לעסותה כלי גם הוא ביסוד שבה וה"ס הויה דהסין שביסוד שבה כמדוע והנה חלי היוד היה ה' הרי ארך ממלוי יודין ניקן חלוי אליה ועשית הסין והנה בחי' הכלי אשר באימא כבר נבאר שהוא ג' היות העולות ר"י כנו' אכל אכל כלי דריבז ז"א בנוק' שאמרנו עתה שהוא בחי' הוי' דהסין הנה הוא באופן זה (ו) שהס' אחריו הפשוטים ומלאים דהסין העולות ע"ב דק"ס כוה' י' י"ה י"ה יהוה הכי ע"ב יוד יוד ה"ה יוד ה"ה יוד יוד ה"ה י"ה ה"ה הכי קד"ס ומיבור שניהם הוא ר"י ג"כ וכמו שהר"י העליון רמזותו בג' תיבות שהס' ה' אלסיו ה' ואמרנו בהס' ב' כוונות הכלי כן זה הר"י החתוק נרמו בג' תיבות ברוך שס' כבוד שהס' גם כן חב"ד כנו' פ' ואחלק אלה שסס בחי' ג' מו' דו"א עלמו ובחלה אלו ממשיכין בג' תיבות אלו ג' מוחין הנק' חב"ד אל נוק' דו"א הנק' מלכותו ואז מאירין ג' מוחין דילה תוך גולגלתא דילה הנק' מלכותו וחמ"ס וכמו שלמעלה עליו מ"ן עתה בזוג זה החתוק דו"ר לריכין להעלות רוחו בסוד פקדון בבחי' מ"ן אכל בזוג דעיבור וסודנה הנעשה אחר הפלת שחרית אז לר"ך מסירת נפשו למיתה בסוד נפילת אפיס כמבאר במקומו אכל בזוג זה שהוא לעסותה כלי די להעלות נפשותיו בסוד פקדון והנה עד עתה היה התעוררות והכנה. ועתה במלת לעולם ועד אז נותן ז"א דרך היסוד בו אל היסוד דנוקב' בחי' הכלי של סר"י החתוק הגו' ותכין כי מלות לעולם ועד בסו' בגי' ר"י והענין הוא שעתה בהעלות נפשך בסוד פקדון לבד תכין להעלות אותם טיפות של הנשמות שהולאת בשו"ל ותכין תחילה להמית גופין דלהון ע"י הר"י העליון והחתוק אשר כ"א מהס' עולה גימ' ח"רבו ובכרז זה אהה ממית אותם ואז תכין להעלותם עם נפשך (ט) בסוד מ"ן ותכין שני' הר"י החתוק נעשית נוק' דו"א גם היא כלי כדונמת אימא עלאה סתימאה הנקרא **סחומה** כי שם נולד הולד בחי' יוס' של יצירת הולד וז"ס אות מ' סחומה של לעולם ותכין להעלות שם אותם הנשמות י' כדי שעתה יעיידי שם בו נוק' עלאה תוך ארזו הכלי הנק' **סחומ' ולכן לריך שזוהר שלא תכין בענין זו המס' סחומה עד שהשלי' הכוונה האחרת שהיא לעשות כלי לפי שבחתי' לריך לעשות הכלי ההוא הנרמו באותיות לעול ועד ועי"ו תמית גופין של המזיקין ואח"ך תכין במס' סחומה אחר שנמרת לומר כי תיבות לעולם ועד ותכין להעלות אותם הנשמות אל תוך הכלי הגו' שהוא בחי' מס' סחומה כי בו נמרת זורת סולד בחי' יוס' ואם תכין באות מ' סחומה קד"ס שתאמר מלת ועד המלא שישארו אותם הנשמות תלויות באי"ר לפי שפדיון הכלי הגו' לא יתן בה עד תשלום מלת ועד כנו' ותכין כי כמושאתה מחבר ומתקן ובונה כל רמ"ח איברי הזכר ברמ"ח תיבין דק"ס כן בתוך מס' סחומה זו של לעול' נגליון רמ"ח איברים של הגוף דאח"כ הנשמות אכל כוונה זו תכין אותה כאשר תגמר כל הק"ס כי אז נשלמו כל רמ"ח תיבותיה. וכבר נתל' בפסוק יסול מלךך אלק כו' ולכן באומךך יושב בסתר עליון בהגיעך לפסוק הגו' תכין הכוונה כנ"ל להמית אותם גופות המזיקין כנו' ועי"ן בסוד פתלת שחרית בפ' ואהבתי כי שם תמלא כוול' אי' שביארנוה שם שפריך לכין אות' עתה כזו הק"ס שפ"ה ועי"ן שם :**

דרוש ט עוד יא (ב) כוונת ק"ש הגו' הנה כשאתמר הק"ש לריך לבין כן מן תיבת ואהבתי עד ובשערך יש מ"ב תיבות וסומךך ודברת כ"ס ויכין אל שם מ"ב שהוא אבגיית' כו' ויכין לעשות ראש ומרכבה לשם הזה. ובפ' והיה אס

והנה ענין הק"ש. שמע הכונה היא להמשיך את השבט קטנות (ג) עליון שבאימא עלאה מחסד עד המל' שבה להמשיכן ממנה אל נוק' ע"י ז"א עלמו וזה נרמו במילת שמע' ר"ל ש"ס ע"י כי הנוק' הנק' שם מקבלת שפע מן ז' קטנות הבינה הנק' ע"י כל קלה כלול מעשרה הרי ע"י. ולכן ע"י זו גדולה מאלפא ביהא דאחיון דרברבן דאיון צבינה עלמא דאחי וע"י קבלתה זו הפשט וכולה המלכות לעלות עד הבינה ולפי שכל שרש ומליאות המלכות איננה רק נקודה חדא קטנה כמדוע והיא תחת ר"ק הת"ת ולכן היא לריכה לקבל עתה מכל הז' קטנות עליונות אכל ז"א אינו לריך לקבל שפע רק מבי' קטנות לבד והס' מ"ג שבחמה (ג) לבד וזה נרמו במלת ישראל ש"ר אל' ש"ר גבורה. אל' חסד. כנו' בתקוונת וי"ס ישראל עלה במחשבה שהיא חכמה עלאה :

והנה נודע כי נוק' דו"א מתחיל שיעור קומה מן הת"ת דו"א ולמטה וממלא כי החסד והגבורה דו"א הם לבדם לז"א ולא לנוק' ולכן הם לבדם לריכין לקבל מן החסד והגבורה' שבחמ' עלאה ועדיין גיר שהס' ג' מוחין דו"א או דנוק' אין עדיין מקום המשכסם עתה עד מלת אחד כמו שבאר בע"ה והנה אחר שהמשכסם ב' מיני שפע אלו לו ולה נמלא כי ישראל נהקן ועלה במחשבה שהיא חכמה וגם המלכות קבלה איזה תיקון ועלתה בינה **ואז** שניהם מעוררים אותם לזוג עליון נוק' מעורר' לאימי ישראל **לאבא** **ואז** מעורר היסוד העליון דאבא בבחי' ג' היות דמילוי יודין שהס' בגי' ר"י וכבר ביארנו כי המשכסם השפע הוס נמשך מדעת עליון דתיקן דאחגניו בין גולגלתא ומוחא דו"א בסוד **אורא דריבז על קרומא דאורא ומוחא כמבאר אללנו באדר' ומשם נמשך עד דעת עליון דלעילא מאורא והוא מולא: עלאה דדיקרא דו"א כנ"ל בתחילת הדרוש ומשם נמשך לדעת דאבא ומשם ליסוד שבו והנה ג' היות דיודיו הגו' נרמוס בג' תיבות יו"ד יו"ד **אלהינו יהוה** ותכין כי ב' היות אלו הם ביודיו והויה ג' דיודיו נרמוה במלת אלהינו באופן זה כי הויה דיודיו בבחי' עי"ן וד' אותיות הפשוטות הם ג' כ"ו ועס' הד' אותיות עלמן הרי קיב' כמנין אלהינו וממלא שתכין שני כוונות ביהא' היא כי ה' אלהינו ה' ה"ס הכנה והזמנה אל אורא ודעת ד' להזדווג כוונה שני' היא כי ג' היות הגו' העולות ר"י הנרמוס בג' בג' תיבות אלו כנו' גם הם מעוררים לחדת. מלמעלה ואין פתח רק הכנה והתעוררות בלבד (ה) לחבר יחד אורא ודעת ואחר אשר כבר נתעוררו לריך שנעלה מן אל אימא עלאה כדי לקבל כלי הגו' מבעלה שהוא ג' היות שעוליס ר"י כנו' וגדפ' שהמ"ן דאית' הם ז"ן בגיה וז"ס **אחד** איה' ד' אית' ז"א ד' נוק' כי שניה' מתיחדו לעלות בסוד מ"ן באימא עלא' וגדע' כי גם אנתנו ישראל התחתונים לריכין לשקף עלמנו בזוג זה אלא שאין בנו כח לעלות אלא ע"י מסירת עלמנו בד' מיתות ב"ד על קידוש השם ולכן במלת אחד לריך לכין למסור גם אנתנו נפשותינו על קדוש השם לם עלות נפשותינו בסוד מ"ן והס' בהתחברותנו עם ז"ן בעת עליונותנו**

הנחות וביאורים: (א) פ"ח ס"ו מק"ש של המטה ועי"ת דף ס"ב ביתר ביאור: (ב) הבינה תחין שהס' סוד ע' שנין עילאין ולהמשיגים מבינה עד המל' פ"י ואל' וזהו שמע. פ"ח ס"ג: פ"י מי"ס עיין בסידור להרב ש"ס ולהל' דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ס ישראל. ש"ס: (ד) פ"י ודעת לפדיון הוא בחי' מולא עילאה דריקנא דו"א המזווג את חו"א. ש"ס: (ה) וז"ל פ"ח תחילה לקחם אכל גם חלקיו כנ"ל אך כוונת חלקיו לבחין את אימא ועדיין לא קבלה ממא' כי פתח רק הכנה להתעורר: (ו) ואח"כ נתקן ברושא דו"א בד' דאחד. ופ"ח: (ז) יסוד וי"ן. פ"ח: (ח) אנתנו הר"י שהוא הנשמה בו אין נותן כולו בו כי נשאר שירש ההסדים שם ע"ב ואינו נותן בה רק הנכוונות שהס' ר"י החתוק שהס' י' כו'. פ"ח: (ט) עיין חו"מ דק"י ע"ב שיעה כ"ג שכתב וגדע' שפריך להעלותה תחילה אל ו"א ואח"כ הו"א יתן אותם למלכות כדי שיהיה בסוד זכר ונקבה עי"ש: (י) ומה שהיה תחילה בזכר כלי נקבה עתה יעורו בסוד נקבה באחזה הכלי שהוא מ"ס סחומה כו' פ"ח עי"ן כחות הקודם: (יא) פ"ח פ"א מק"ש של המטה:

אם שמוע עד ושמתים ע"ב תיבות וסימנים ונתתי עשב ע"ב ש' ויכין בשם ע"ב ויכין לעשות גופו ושתי זרועותיו מרכבה אל השם הזה ומן ושמתם עד על הארץ יס' תיבות כמנין אדמ"ה וסימנים על האדמה והס' ק"ש. ויכין לעשות בטנו ומעיו מרכבה אל החמשים הנו' ובפרשת יצית יס' ע"ב תיבות ויכין לעשות שני שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל שם בן ע"ב זה ונודע שאם אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לבטלה במזיד או באונס ומאותם הטיפות נבראים מזיקים ושידין ורוחין הקיים שעל המטה נעשית חרב והורגת אותם שעל מלאות מיני שדים ומזיקין אלו ארז"ל על פסוק וחרב פיפיות בידם שע"י ק"ש שע"ה הורג שיפור גדול מהם כמ"ש בזוהר על פסוק לא יסכב עד יאכל ערף ולכן לריך שיכין האדם כי בק"ש יס' רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב ון' וע"ב ולכן אחר שתשלים הק"ש תחזור לומר פ"ה א' אלהים אמת כמו שעושה הש"ל וע"כ יושלמו כל הרמ"ה תיבות וכשאוהב פסוק שמע ישראל יכין כי יס' בו ששה תיבות אחרות וכן האל רומ"ח א' ויכין שהרומ"ח הזה הוא רי"ו וז"ב פירוש כי ג"פ ע"ב שיש בגי' היות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו' חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"ח בקטנותו ג' מן אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלוי' בלות ה' שבהם וסימנים יהיא שמהי רבא כניל בסוד הקדיש והם יודי"ן ההין אלפין והנה יה"א בגי' י"ו והס' י"ו בג' אלהים דמלך אבא וי"ו בג' אלהים דמלך אימא סרי ל"ב נתיבות מוחין דקטנות וזהו סוד הרומ"ח להרוג בו המזיקין הנו' (ג) :

דרוש י נבאר (ג) פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב מממה כוונת והוא כי לריך שתכין אל מה שהודעתוך פעמים רבות ענין השני ידים דאימא עלאה אשר יס' בהם חמשה אלצעות בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות לה בתוכם ענין המ"ן ואלו הם ה' אותיות כפולו' דמנלפ"ן אלו נמשכים לה משם בזכ"ו הנמשך מן שם אהיה שבבינה שעולה בגי' ל"ד כמנין ידך כמבואר באורך בזכרון אהה גבור וע"ס ותכין במלת בידך אל שם בזכ"ו הנו' העולה גי' ידך והנס' ע"י השם הזה נעשית הנוקבא באר וכלי דמ"ן הנרמו בר"ת בידך אפקיד רוחי ותכין להעלות שם נשמתך בסוד מ"ן כדי שתקבל אחר כך המלטות מבעלה מ"ד ותחמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע. ואח"ך תכין כי גס בס"ת של צידך נרמוזו אותיו' ידך למפרע והיא סוד היד השמאלית של הבינה העליונה כנו'. ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא יט' ודי למבין ולכן באה גס כן בס' תולא בר"ת ותכין שאלו הב' ידים הם מתחברות יד ימנית ע"ג יד שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המ"ן ותכין להעלו' שם בתוך ב' ידים אלו אה נפשך בפקדון בסוד מ"ן וטעם אומר אפקיד רוחי ואל נעשי או נשמתו הוא לפי שהרוחין הם מ"א היק' רוח טולד ולכן אנו לריכין להפקיד לה בסוד מ"ן בזכ"ו הרמוזין שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להדווג ע"י בז"א והנה נבאר כי בידך הראשונה תכין לשם בזכ"ו. ובידך הב' תכין אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך ששכ"ת ור"ת פדית אותי יהוה תכין כי הוא שם קדוש מע"ב שמוט דויס"ע ויב"א וייט' וכו' פא"י (ד) וכשם שהיה שצפסוק זה תכין כי היא מנוקדת שבה סגול בכל אות ואות ויחשוב ויכין בהיה זו המנוקדת כך עד שיסתקט בשניה מתוך מחשבה זו. גס יכין למסור נפשו כשאומר פדית אותי יהוה יכין שהיא הויה דב"ן דההי"ן:

ודע כי מורי ז"ל לילה א' איל כוונה א' בפסוק זה והענין תלוי אס נכין פקדון רוחינו ביסוד דרחל או ביסוד דלאה הגדות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש פ' של ק"ש שעל המטה כי בק"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יחזור לומר פ"ה ד' אלקים אמת כמו שעושה הש"ל וע"כ יושלמו לרמ"ה וכשיתאר פסוק שמע ישראל יכין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמע. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ה יכין כי יש עוד ו' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו סיכוי' שיש קול ודיבור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדיבור והם י"ב תיבות ועי"ו יושלמו לרומ"ה: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי שלו בו טעיות והנה בתחילת משבון הרמ"ה אותיות עיניך תראה כי אינם אלא רל"ו אותיות ששה מ"ב ונ' וע"כ נעם ו' אותיות של פ' שמה ישראל הם רמ"ב ועס' ג' תיבות כפיסל הש"ל יעלה רמ"ה ועדיין הסברים ג' האמנם כוונתו' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ה תכין נבאר הענין וע"ס. ושוד מ"ש נעשה רומ"ח מלא בזו"א נראה שהוא סימך אל מ"ש שם בו בהצטרף ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה אחרים הנו' ישלמו למנין רומ"ה ואינו כמו שאומר שם עם ששה תיבות של שמע ישראל כי הם לגיפויכו אצטרך כאמור ואי איישר חילי יהיה מונה ששה אותיות של בשכמל"ו [כוונה בזה פ' אחרי כתב ביהודי עם בשכמל"ו. ש"ס] ששה יומר מסירשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ה נבאר של הששכין הנו' דאימא ושוד כי כפ' יצית אין כה אלא ס"ט אותיות וכדימוס טעל ה' אלהים אמת אז היו ע"ב הלא עיניך תראה נדק כי כל הדרושים האלו של הששכין הנו' לריכיס תיקון סופר ואין בידי כת לשלוח יד בהם. עיין בנה"ש דף כ"ח ובדפים ווילנא דף ל' א' סימן נ"ה בשאלות להכתי מערב שנתקפו ג"כ בוז וכוחים שהרש"ו נשעורר בזה ולא הרווח למאוננו מבארה של מרים כו': ג) פע"ח סוף פ"ו מק"ש שע"ה וק"ת מזה כפי"א: ד) א"ש נרמוז זה השם ג"כ בר"ת פותח את ידך. גס תכין כי ג' אותיות פא"י הם בגי' הויה אדני: ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכינים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ש החו"ח דקי"ג ע"א:

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לטון אלא בכונה הנ"ל אשר היא מיוסדת על היותנו מפקידים רוחינו ביסוד דרחל בסוד מ"ן אבל בלילה א' א"ל כי כפי אותה שעה ראה בחמתו שהיית לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפ"ו לריך לכוין פסוק זה באופן אחר כמו שיבאר עתה אבל תמיד בשאר לילות יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכונה הנ"ל. וזה ענין כונה זו הנה נמ"ל שכתובת בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ת בידך אפקיד רוחי פעם שנית ידך הרי הם ב' ידות ולריך לכוין כי יד הא' הוא שם אהיה לפי שלאה הוא עלמא עלאה הנקרא אהיה ותכין כי אותיות הקודמות לשם אהיס הוא אדט"ד ואותיו' שלאחריו הם בזכ"ו כמנין ידך והנה אדט"ד וזכ"ו גי' ב"ן שהם בחי' שם ב"ן של מ"ן שביסוד של לאה ואח"ך תכין בר"ת בידך אפקיד רוחי בא"ר והיא בחי' שם ב"ן הנו' שהוא אדט"ד וזכ"ו וסם אהיה במילוי ההין העולה קב"א. והנה ב"ן וקב"א גי' בא"ר וסם הבאר העליון דלאה וכבר ביארנו כי הבאר התחתון דרחל היא מיבור הויה ואלסים הויה ואדני והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי למעלה ביסוד אימא עלאה ואין כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו הבאר' הנפרדי' שיש בכל בחי' בפני עצמה לא ראי זה כראי זה ה):

גם בלילה הזאת א"ל שאכין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמל"ט ב"פ שם בק"ש וז"פ ע"ד והם שני אותיו' הראשונות של שמע ישראל הרי שם א' גס או' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה דק"ש היא מ' של אהי ה' אלהים הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון דשמע הוא ע' דשמע וד' דאחד הרי עד ראשון מאותיות גדולו. ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם ב' הרי ע"ד שני. והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כוונה גדולה ועלמה ושכחתים:

ודע כי א"ל מוז"ל מי שיש לו כח השגה לרעה שכבר השלים נפשו והנה נבאר בשער ח' שער הגלגול ד"ו וע"ס בדרוש הגלגולים כי א"ל לו לאדם שתכנס רוחו בו אלא עד שימקן הנפש תחילה כנו' פ' משפטים וזה יתיר היבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש היא מתוקנת ואיך תעשה מרכבה ולבוש אל רוחו שעדיין לא נכנס או להתקן והוא מורכב מטו"ר ולכן בהכרח הוא שחסתי' נפשו המתוקנת בתכלית השלמות והסתלקו' הזה הוא כאשר האדם שוכב על מטתו בלילה ומסקיד נפשו בידו ית' או נפשו נשאר' למעלה בבאר מ"ן דמלכו' ובאשר הוא נישור אח"ך בשחר או אחר חיל נכנס רוחו אשר לא נכנס ונתקן עדיין כי א"ל לו לנכנס יחד עם הנפש כל זמן שלא נתקנת היא ואף לא אחר שנתקנה היא ולא הוא ולכן האדם שהוא הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באיזה לילה ע"ד הנו' ותעשה מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים וסם פסוק נפשי אריסך בלילה כי פ"י נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות ולהתדבק בו ית' הנה אז אריסך בלילה כי אז ע"י שינת הלילה משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מ"ן הנריכות לזרך זוג עליון וכין שהיא עולה באותה התאווה והתשוקה לכן נשאר' למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך עם רוחי בקרבי ע"ד הנו"ל ואל תתמה ממלת אף כי הטונה לומר כי זכה אל הרוח אבל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמוז בר"ת בלילה אף רוחי מלת באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר' שם. והנה האדם ששיגי בעצמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי' וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע אללינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אריסך כו' עם הכוונה הנו' וזכה יזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שכין שנפשו נשלמה

הגרות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש פ' של ק"ש שעל המטה כי בק"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יחזור לומר פ"ה ד' אלקים אמת כמו שעושה הש"ל וע"כ יושלמו לרמ"ה וכשיתאר פסוק שמע ישראל יכין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמע. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ה יכין כי יש עוד ו' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו סיכוי' שיש קול ודיבור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדיבור והם י"ב תיבות ועי"ו יושלמו לרומ"ה: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי שלו בו טעיות והנה בתחילת משבון הרמ"ה אותיות עיניך תראה כי אינם אלא רל"ו אותיות ששה מ"ב ונ' וע"כ נעם ו' אותיות של פ' שמה ישראל הם רמ"ב ועס' ג' תיבות כפיסל הש"ל יעלה רמ"ה ועדיין הסברים ג' האמנם כוונתו' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ה תכין נבאר הענין וע"ס. ושוד מ"ש נעשה רומ"ח מלא בזו"א נראה שהוא סימך אל מ"ש שם בו בהצטרף ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה אחרים הנו' ישלמו למנין רומ"ה ואינו כמו שאומר שם עם ששה תיבות של שמע ישראל כי הם לגיפויכו אצטרך כאמור ואי איישר חילי יהיה מונה ששה אותיות של בשכמל"ו [כוונה בזה פ' אחרי כתב ביהודי עם בשכמל"ו. ש"ס] ששה יומר מסירשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ה נבאר של הששכין הנו' דאימא ושוד כי כפ' יצית אין כה אלא ס"ט אותיות וכדימוס טעל ה' אלהים אמת אז היו ע"ב הלא עיניך תראה נדק כי כל הדרושים האלו של הששכין הנו' לריכיס תיקון סופר ואין בידי כת לשלוח יד בהם. עיין בנה"ש דף כ"ח ובדפים ווילנא דף ל' א' סימן נ"ה בשאלות להכתי מערב שנתקפו ג"כ בוז וכוחים שהרש"ו נשעורר בזה ולא הרווח למאוננו מבארה של מרים כו': ג) פע"ח סוף פ"ו מק"ש שע"ה וק"ת מזה כפי"א: ד) א"ש נרמוז זה השם ג"כ בר"ת פותח את ידך. גס תכין כי ג' אותיות פא"י הם בגי' הויה אדני: ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכינים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ש החו"ח דקי"ג ע"א:

ענין כונת חזרת העמידה שער הכוונות דרוש ה

כי כל בחי' חכמי' היא גבור' כמבואר אללנו בענין א"א שהגבור' דעתיק מליבשת תוך חכמי' דא"א ולכן כל בחי' ג"פ ע"ב ע"ב ע"ב היא בני' גבור' למוחו ביהוה דע"ב שבחכמה על גבור' דעתיק הגנוזה בחוב' ולכן אתי רועים שזו הטפה של הזרע' תחלק לג' חלקים חלק א' נמשך למע' לזרך זוג רחל נוקבא דז"א. והשני הוא להמשיכה בחסד דז"א לעשות מנוחי' בחי' ע"ב באופן אחר לזרך חיבוק יומר מעול' מן הא' כח"ש. וה' הוא להטעונו למעל' להמשיכו אל דיקבא דז"א (ג) כדי שיהי' שלימי' בי"ג תיקוני דיקב' שלמים כי בתחיל' לא היה בו רק ט' תיקונים בלבד. (ד) ודע כי טפה זו נמשכה מחסד דעתיק המלוכש תוך הכתר דארץ ומשם נמשך למע' כנ"ל :

והנה בעת נפילת אפיס' אזי הוא עת נתינת והורדת הטפה הוא מן היסוד אל המלכות ולכן אתי מקדימין עתה בי"ג מידות ויעבור לעכבס קודם שתרך למע' וליקח אותה ביהוה' למעל' במקום החזה דז"א כי שם נקרא מעבר יב"ק שעוברים הייזות המוחין דגדלות תוך האלהים דקטנות שבגרון כי הויה ואלהים בני' יב"ק והוה ויעבור של י"ג מדות שא"א עתה ליקח את אור המוחין דגדלות העוברים מעבר יב"ק והוה טרם שירד' למע' לפי שאז כבר ילצה מן תוך המחיזות דיסוד דאימא כשנמשכת מן המוח וירדה עד שם ואז כבר נגילת בגלוי ואז אתי מעכבס טפה זו ביהוה' שם קודם שתרד במלכות ומתחלק לג' חלקים כנ"ל ואז נמשך ממנה חלק א' שה"ס שם ההויה דע"ב דיודין ומשככת והולכ' בחסד שהוא זרוע הימין דז"א כדי לעשות בו חיבוק יומר מעולה. אבל ג' ע"ב באשונים שהיו בחו"ג וס"ת דז"א שלשתם נתקבלו בשמאל דז"א ושם נחמברו ג"פ ע"ב ע"ב ע"ב ונעשו רי"ו שהוא בני' גבור'. ואומנם הע"ב דבחי' החסד נמשך בזרוע ימין עתה מן הטפה הגו' כנ"ל ומלא שם ע"ב רי"ו וז"ל ויעבור ע"ב רי"ו ויין באד"ר דקל"א ע"ב בענין אירא ליה ואז שם תבין היטב ענין ע"ב ורי"ו מה עניינו באמיתות וכן בביאור קיש שעל המטה ונדע כי כאשר מים רבים יורדין דרך לטור א' במרזאה אעפ"י שהלטור ההוא יהיה דק ולא מאוד אין המים מתעכבין בו ומקלחין ויוצאים דרך קלה הלטור למטה. אבל אם נסתום פי הלטור למטה במקום הקלות המים אזי יחזרו המים היורדים ויעלו למעלה ואין כח במחיזות הלטור לעכבס ואז מתקלקלים מחיזות הלטור ונשברים והמים יוצאים דרך בקיעת מחיזות הלטור, ומלא שבהויות האור העליון של הטפה הגו' יורדת עד הנקבה לא היה מקלקל מחיזות א) אבל עתה אשר אכנתו מעכבס אורו למעלה במקום החזה שהוא במקום יציאת האור מפי היסוד דאימא מסתמים שם (ה) כנדע אז אין כח ביסוד דאימא להחיותו כי אורו גדול מאד להיותו נמשך מן המקיף העליון אשר למוח החכמה שבחכמת ז"א ולכן מחיזות יסוד דא"י מתקלקל' ומסתלק' ונשארים המוחין בלתי מלוכבס בנה"י דאימא והנה בתחילה שהיו בתוך הלבבושים דנה"י דאימא לא היו רק ג' מוחין בלבד שהם חב"ד כמבואר אללנו ולכן אזי היה דיקבא דז"א בסוד ט' תיקונים בלבד כנ"ל באדרת נשא לפי שהדיקבא נמשכת מן המוח והנה הם ג' מוחין כל א' כולל משלשהם הרי הם ט' תיקונים בלבד אבל עתה שהם בלתי לבוש הנה הם נפרדים בסוד ארבע מוחין כי הדעת נחלק לחו"ג ואז נ"פ ד' מוחין הם י"ב ועם הכולל הם י"ג תיקוני דיקבא דז"א אמנם אין הרבר נעשה מאליו כי הנה בתחילה מתגלגל המוח' מתוך לבושיהם ויכרכים היוחס ד' מוחין אבל עדיין אין הארתם בולטת לחוץ בלדדי הפנים דז"א להשלים בו ארבע תיקוני דיקבא החסרים בו כנ"ל. וכדי להוליך הארתם לחוץ לדרך שיהיה ע"ד מ"ש בענין התפילין ששם ביארנו שאין אור המוחין בולט לחוץ במלא דז"א להעשות שם בבחי' תפילין אלא בכח ההוא קולא דשערי הנמשכת מן א"א עד רישא דז"א כנגד ערפו ומכה שם ומאיר הארתו שם וכנגס' במוחין ואז מתוך רבוי ההארה שלהם נבקעים לבושיהם ובושיהם אורויהם במלא בסוד התפילין וכן היה הענין כאן והענין תלוי במה שנבאר :

דע כי ברישא חוורא דא"א יש שם בחי' י"ג חוורתו שהוא המקום החלק של העור הלבן שהוא שבין שער לשער כמבואר אללנו באדרת נשא והנה הם ג' הויות ביהוה חוורא ובהם י"ב אריות וה"ם י"ג חוורתו הגו' כי הי"ג הוא הכולל את כולם והנה ארבע

הנהרה וביאורים: (א) פ"ח ס"ח משער הסליחות: (ב) ועם כללות: (ג) עיין לעיל סוף דרוש ו' דעמידה בכרכת שים שלום דסם כתב חלק א' היה לזרך זוג ז"א עם לאה ולא נקע לזרך להשלים י"ג ת"ד ושם כתבתי דישנו ג"כ לזרך להשלים ל"ג ת"ד ומלא דשישה זו דיעבור מתקבא לר' חלקים לזרך חיבוק אחר מעילה. ולזרך זוג ז"א ולא בועיבור. ולזרך תשלים יג"ת. ולזרך יקב ורחל כנ"ל: (ד) סי' מזל אלא. דאלו מזל אימא ככר נשלמו במלת האל הגדול כנ"ל לזיל בדרוש ב' דעמידה. וא"ת כבר נשלים ככ"ב וי"ל דסם ככ"ב נמשך הארתי ובלחן עלמותי: (ה) כספר הוראת שפה דף כ"א הקשה דהרי כתב לזיל בדרוש א' דחזרת העמידה דהיסוד דלמלא הוא כדעת וטאן כובח דהיסוד דאימא הוא כחז' וכחכ דכחמת דיסוד בדעת א"ל העפרה הוא כח"ת עי"ש :

שומע תפלה כנ"ל עכ"ו לר"ך שיחזור עתה ויחודה על חטאיו פרחס בכלל היודי שמתודים כל הקהל. וא"ר היודי יאמר ויעבור וי"ג מדות ואח"כ יאמר נפילת אפיס. וטעם קדימת היודי אל י"ג מדות ויבן מה שנבאר עתה והוא כי בעת שאתה מתוד' היודי תכה ביד ימינך כפוף כמו אנרוף על לבך שמלך שמאלך הכאה אחר הכאה נבחת בעוד שאתה מתוד' בין בשחר בין במנח' ע"כ נטיה ותיבה של אשמו בגדנו כו' הכאה א' ותכין בזה כי הנה טרע שלב האדם נעשה מכה גודל הארת החו"ג והיסודות דא"א מתגלים שם בחזה דז"א כי שם נפסק היסוד דאימא כמבואר אללנו והחוטא גורם הסתלקות המוחין לעלותם למעלה במקום הסתום והמכוסה ומונע ירדת החסדים ההם אל הלב ותכין שעתה ע"י היודי נתקן הענין ונתקפרו עוונותיו בסוד ונשא השעיר עליו את כל עונותם שע"י אמירת היודי שאומרים הקהל המקטרג לוקח חלקו בעת היודי והולך לו ונפרש במקום הקדוש ואז נעשים השני זיווגים של לאה וישראל בעת י"ג מדות ושל רחל ויעקב בעת נפילת אפיס וזר לא יקרב אליהם לעמא את משכן ה' תו' יר' ועל ידי הכאות האלו אתה גורם להכות שם ולהוריד החסדים אשר למעלה במקום המכוסה למטה במקום הלב שהוא מקום המנולה ולפי שהיד ימינית היא סוד החמש חסדים ששרשם העליון ולכן לר"ך להכות ביד ימינו על לבו ויכין נענע החסדים אשר למעל' ולהורידם למע' במקום הגילוי. והנה נת"ל שבכרכת שים שלום יורדת טיפת החסדים מן המוח עד החו' אבל עדיין לא נתגלו בחזה וע"י אלו ההכאות שמכה בחו' יורדי' החסדים עוד למטה במקום החו' ואחר שירדו שם החסדים במקום החזה אז אומרים ויעבור לעשות זוג לאה עם ישראל וכוונתו הוא שיתפשטו למטה לשני תועלויות האחד הוא לזרך זוג לאה עם ז"א מן החזה ולמעל' בועיבור וי"ג מדות והשני הוא לזרך זוג רחל עם יעקב בנפילת אפיס כנ"ל בענין נשיאו' כפיס דכרכת כהנים ולכן מוכרח הוא להקדים היודי אל הי"ג מדות לסיבה הגו'. גם לר"ך האדם לומר כל פרטי היודי כולם אשמו בגדנו כו' אעפ"י שידע האדם בעלמו שאין בו כל הדברים ההם וגראה כמדבר שקר אין חשש בזה ואדרבה הוא מוכרח לומר כך ובוה תבין טעם נכון למה נתקן היודי בלשון רבים כי היה ל"ל אשמי בגדתי כו'. אך הענין הוא שמלבד מה שנענש האדם על חטאיו גם הוא נענש על חבירו מטעם הערבות כי כל ישראל הם גוף אחד כלול מאיברים רבים א"כ לזה ראו' לאדם שיתוד' בלשון רבים כדי שיחודה גם על חבירו ולכן אף אם יש עבירות שלא חטא בהם הנה אפשר שחבירו חטא בהם ולר"ך להתודות בלשון רבים אעפ"י שהוא לא עשה אותה העבירה :

דרושי ויעבור

דרוש א' בענין א' י"ג מדות ויעבור הנאמרים אחר היודי כנ"ל כבר נת"ל בענין נשיאות כפיס דכרכת כהנים כי בענין י"ג מדות דועבור נעשים שני תועלויות הא' לזרך זוג ז"א עם לאה מן החזה ולמעל' בעת ויעבו' ממש והב' הוא לזרך תיקון דיקבא דז"א שאין זה אלא ט' תיקונים להשלים ל"ג תיקונים. וכבאר עתה ענין זה באורך הנה כבר נת"ל כי בכרכת אתה גבור נעשה חיבוק השמאל' ובכרכת אתה קדוש נעשה חיבוק האמצעי והנה ענין החיבוק הזה הוא בשם הויה יודין דע"ב בימינא שהוא בחסד דז"א וע"ב משמאל' בגבור' ד"ל' שהוא הויה דס"ג עם י' אריותיו העולים ע"ב. וע"ב באמצעי' שהוא הויה דמ"ה דאלפין עם חשבון ההויה עלמה שהוא כ"ו (ג) העולים ע"ב. וע"י אלו הג"פ ע"ב מחבק ז"א לנוק' וג"פ ע"ב אלו הם נמשכין בסוד טפה הנמשכת ממוח הז"א הנק' חכמי' ומתפשט בג' מקומות הגו' ג"פ ע"ב הנו'. ואח"כ בכרכת שים שלום מתעורר היסוד ואז מתעוררת טפת הזרעה הנמשכת מן המוח להמשיך למע' וטפה זו היא מעולה מאד לפי שנמשך מן האור המקיף אשר על ראש ז"א מבחיג' המקיף דמות חכמה וכבר הודעתך כי טפת הזרעה היא מעולה מאד ומאירה בתכלית ההאר' וכאשר היא יורדת נמשכת דרך הדעת דז"א המלוכש תוך יסוד דאימא כנדע ולפי שהיא יורדת במרזאה עד נקודת ליון של הנקב' לכן הטפה הזו נמשכת דרך לטור הגו' עד למטה. והנה כיון שנבאר שזה החיבוק הא' נמשך מן החכמי' שבז"א ונדע

סידור תפלה להרש"ש

בין המצרים

ב' שינין שזר"ת יכוין לה' שמות אלו שג"י ב' שינין מדהד כוזו מצפץ
 גי' שי"ן. ארף למד הה יוד מם אדני ועוד ב' תיבות סיס שלום
 גי' ב' שינין ועוד ו' יהרים כנגד הויה וג' תמורותיה הג"ל ואלהים דהסין ואלדני.
 שים שלום להסיס יסוד דדכורא ביסוד דנוקבא. טובה וברכה
 חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
 פניך נתת לנו יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו תורה
 וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום
 וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
 ברוב עוז ושלום.

* צימ"ת אומרים ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
 ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך
 בית ישראל לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי

דעת דנוק'

יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וו
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה ווא
 יוד הה ווא הה

ס"ת דנוק'

ארף למד הי יוד מם
 צבאות
 השתפא

יסוד דנוק'

שיין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי

להמשיך הארה מדת"י דיסוד
 דאו"פ דפניס דתצו' המלוכסיס צפ'
 א' דיסוד דז"א שעלה לת"ת ומסמו'
 והנרנח"י ביסוד הנז' לב' פרקין
 תמחין דיסוד דז"א. ולהמשיך הארה
 הנז' לדת"י דאו"פ דפניס דניקוד
 הנז' דנוק'.

איהויהו איהויהו
 ייהויהו ייהויהו
 ליסוד דז"א

יאהדונהי

שיין שיין דלת שיין דלת יוד
 שיין דלת יוד

איהויהו איהויהו
 ייהויהו ייהויהו

לזווג חו"ג דכתר שנתכררו ונטלם תיקונם צד' כריעות וד' זקיפות.

(ה) ולהמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב מעיטרא, וחמשה חסדים דדעת דעתיק לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריך ומשם לגוצר ונקה שהם ע"ב קס"א יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי, ולזווגם, ולהמשיך הטפה לכחב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א, וגם להמשיך הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב דמקיף (ב) דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א.

ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א ומשם ליסודו ומשם לדעת דיעקב ומשם ליסודו ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג ולהמשיך מיסוד דדכורא ה"ח ליסוד דנוק' ולחברם צה"ג שביסוד דנוק'.

ולהשאיר צעתיק וא"א את המוחין דכתרים ושארית המוחין נמשכים לחב"ד שהם או"א וישסו"ת ולזווגם צבחי' הויה אלהים להמשיכם ככל הנז"ל. ולהשאיר באו"א וישסו"ת את המוחין דחב"ד ושארית המוחין דו"ק להמשיכם לחג"ת נה"י ולזווג הו"ק דז"א צבחי' הויה ואדני ולהמשיכם ככל הנז"ל.

<p>ו"ק</p> <p>זיווג זו"ן</p> <p>יאהדונהי</p> <p>זיווג יעקב ורחל</p> <p>יאהדונהי</p>	<p>חב"ד</p> <p>זיווג או"א עי'</p> <p>אילההויהם</p> <p>זיווג ישסו"ת</p> <p>אילההויהם</p>	<p>בתר</p> <p>זיווג עי"ו</p> <p>איהתויהה דחו"ב</p> <p>זיווג א"א ונוק' דכתר</p> <p>יאהתויהה דחו"ג</p> <p>זיווג</p>
--	--	--

יחוד העולמות וי"ס דדכורא צי"ס דנוק'.

יהוהויהו
ממקיף חכמה דז"א
יוד הי ויו הי
ליסוד דאימא
אלף הה יוד הה

ומשם

(א) עיין צס' פתח עינים דמ"ו ע"ג וע"ד :
(ב) א"ה בקלת סידורים הכוונה הזאת כתובה ג"פ אבל המשכת עי' שס ע"ב דמחסד דעתיק אינה כתובה רק פ"א ול"ל כי למה חילקו בין המשכת טי' ההזרעה דמחסד דעתיק לבין מקיף חכמה דז"א ואגכי הלעיר ראיתי כי מדוקדק מש' הכונות צדושי ויעבור ומס' זמרת הארץ (הוצד"ל) כי זה תלוי בזה וא"כ כיון שסדרו בסדור המשכת המקיף חכמה דז"א ג"פ, צכתר ובחב"ד ובז"ת א"כ מן הראוי להיות שיסדרו גם המשכת טיפת ההזרעה ג"פ במ"ש אמנם נלע"ד שגם מקיף חכמה דז"א די צפ"א וכמ"ש בהמשכת טיפת ההזרעה וכן ג"כ נסדר בסדרו של שבת כי בין מקיף חכמה דז"א ובין המשכת טיפת ההזרעה פ"א ולא יותר :

סידור תפלה להרשיש

ומשם לדעת דיעקב

יוד הה זו הה
 יוד יוד הה יוד
 הה זו יוד הה
 זו הה
 יוד יוד הא יוד
 הא ואו יוד הא
 ואו הא

ומשם ליסודו

שין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי
 להמשיך

(א) ומשם להמשיך ה"ח
 לדעת דז"א.

יהוה יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה
 לדעת
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הה זו הה
 ומשם ליסוד דז"א
 יוד הי ויו הי
 יהוה יהוה

יהוה יהוה
 יהוה
 ג' כלי יסוד
 יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

(א) עיין צם' זמרת הארץ ד"ה ע"א וז"ל באופן שנלמד סדר הכונה הוא כך שיכוין צ"ש להמשיך טי' הה"ח מדעת דז"א הנתון ציבור דאימא שבדעת דז"א ולהורידם עד היסוד שבו ומשם ליסוד דיעקב ולזווגו עם נוק' רחל וכו'. גם יכוין לעורר טי' ע"צ מחסד דעתיק שבכתר דז"א ועזרת הטי' הזאת עד המקי' דחכמה דז"א ובהגיעה שם תכוין לעורר טי' החכמה שהיא ג"כ ע"צ ושתיקן כ אחד טובים קורא אני עליהן יעמדו יחדיו במקומם עד כי יבא י"ג מדות וצויעבור תכוין להמשיכם למטה ולעכבם בחזה דז"א ולחלקם לג' חלקים ושאר הכונות כידוע וע"ש.

יא"ה

כי א"ק עומד במקום מ"ה וב"ן שאז סוד ח"י המלטש הסחטון ולכן נקרא ו"ן בערך מה שלמעלה ממנו ולר"ך ע"מ להשליטו ומקבלם מנ' מקומות שלמעלה ממנו דהייט מ"א"ק סחימאה שילאה גשמה ומאזיר קדמון חיה ומתמלטש יחידה והמנין יבין כי א"א לדבר יותר. וכן נוק' ח"א דאגלות נקרא ו"ן בערך ו"א וחסרה נח"י וזריכה ע"מ להשליטה ומקבלת אוהם מנ' מקומות שלמעלה הג' בערכה נח"י מו"א גשמה מיסב"ס חיה מאו"א שילחין יחידה. וכן בריאה אין בה רק נפש ורוח בערך טוק' ח"א דאגלות ומקבלת נח"י מנ' מקומות שלמעלה מחנה הקרא בערכה נח"י דהייט מטק' ח"א דאגלות גשמה יסו"א חיה ומיסב"ס יחידה. וכן יזירה נקרא ו"ן בערך בריאה ומקבלת נח"י מנ' מקומות שלמעלה ממנו הגקרא בערט נח"י דהייט מהבריאה גשמה ומטקבא ח"א דאגלות חיה ומזו"א דאג' יחידה. וכן עשיה נקרא ו"ן בערך יזירה ומקבלת נח"י מנ' מקומות הגקרא בערכה נח"י דהייט חזירה גשמה ומצריאה חיה ומטק' ח"א דאג' יחידה :

באופן

ש"ן פרטק בשלם שלם בכל נח"י עד שיפלה ג' מדריגות לשפלה ממדרגתו לכן כמנחה שנה שאז שלמים כל השלמות שלה א"א דאגלות לח"א דא"ק וח"א שילחין לח"א דא"ק ויסב"ס ליסב"ס דא"ק וז"א לח"א דאגלות וטק' ח"א לח"א שילחין דאג' ובראה ליסב"ס דאג' הגקרא בריאה דאגלות וזירה לח"א דאגלות הגק' יזירה דאג' ועשיה לטק' ח"א דאג' הגקרא עשיה דאג' ואז בלש טלס בנח"י נרנח"י וז' חיה מדרגתן האמיתי (ח) :

עז

בכך פרטק ופרטק יש ט כלים דאחור הגקרא חטניות והם ו"ק דאחור פרטק והם כלולים מאחור ופני. חטניות ופנימיות דחטניות וכש"ן לח"ן רן הכלים אל דאחור נקרא שהם שומדים אב"א ר"ל כלים דאחור ח"א עם כלים דאחור דטק' ויש ט כלים דגאים נקרא פנימות והם מצ"ד דאחור פרטק והם כללים מאחור ופנים. חטניות ופנימיות דפנימות, וכשכאים לח"ן הכלים דפנים נקרא שהם שומדים פכ"פ ר"ל כלים ופנים ח"א עם כלים דפנים דטק'. והאזרות נחלקים לאור ישר ואר חצ. כי אור ישר נקרא רחמים, זכר, וזאת החיה סעמים פ"ב, וממנו נמשכים שיפה חווג וכשיש בכל פרטק חיה או סם פכ"פ ומזדווגים חיה פ"ב דחיבת ויסע ויבא ויס וזאת נקרא חווג דהולדה להוליד גשמות חדשות וזה חווג ח"א ביום וכל זה נקרא פנימות, ואור חווג ח"א דין, וזאת נקב, וזאת נר"ן, בינה, ע"ן. נקודין פנין וחחיות, והוא ג' פ"ב דסמ"ב והם רי"ז אותיות דויסע ויבא ויס, וכשלא יש בכל פרטק רק נר"ן אז הם אב"א ונקרא חווג דאב"א וזאת חווג לפשט כלי וזה בלילה לחדש הגשמות הישטת הגקרא כל זה חטניות וזה בין בלבא ואימא בין בצ"ן כי שניהם לריכס ב' חווגים א' לכלי ונקרא רי"ז שהוא ג' פ"ב דסמ"ב נר"ן וזה נפשה בלילה כלי דח"א בלחד וכלי דע"ן בכשכמל"ז חווג ב' דהולדה והוא פ"ב דפ"ב חיה זה ביום. חווג ח"א נמשך דשפת חסדים דשפת דשתיק לחסד דשתיק שבכאר ח"א ומשס לח"א ומשס לחכמה ח"א ונמשך כשיש גם כן ממקף רחמה ח"א שהוא פ"ב ושיפה סכלי נמשך מצורה דשפת דשתיק דנניז בלזירה דח"א כי לזיר בנימכריא רי"ז ג' פ"ב גי' גטרה לגטרה דשתיק שבכמה דח"א ומשס לח"א הח' ומודיון עם ח"א הי"ג וממשך הג' פ"ב הנזכר שהם רי"ז עד אבא עד היסוד שבו ומחזווגים ח"א וטחן אבא לחימא בג' פ"ב הנזכר שהם רי"ז ועי"ג נעשית כלי זה כרי"ז הם שחין נשפים מחפשיים ככל פרטק ח"א. אח"ך מחלכשים השחין עם כרי"ז ח"א

חס"ם ואז נקרא מדה שלמה ובגדלותו אז נעשה פרט' והלבישה מהחזה ח"א עד סוף רגליו :
עז **כל** ו"ן דכל פרטק הם חסדים ולריכס ע"מ להשליטם חמנס כח"ב דכל פרטקים הם שלמים בערך ו"ן דאחור פרטוק אבל בערך הכולל כל הה"פ חסדים כי הרי כל פרטוקי האגלות הם ו"ן שהם ענשי מ"ה וב"ן דא"ק וכן א"ק פלמו הוא נק' אדם גי' הי"ה דאלפ"ן מ"ה שהוא ז"א בערך מה שלמעלה ממנו ולכן בערך הכללות כלם לריכס שיכור יניקה ומחין להשליטם :

עז דא יש בו כ"ר שלמים כל נח"י כלולה מכ"ה נח"י דכן לר"ך להיות בכל נח"י כדי שחיה שלמה בכל נח"י לר"ך שיהיה בה ה' נח"י נרנח"י וכ"א מהה' כלולה מנרנח"י הרי ה"פ ה' הם כ"ה נח"י וחסר לו"א כל הכ"ה נח"י דגשמה וכ"ה דחיה וכ"ה דיחידה וכשמקבל המוחין מיסב"ס הגקרא גשמה דכללות האגלות ונכנסים בכלי הבינה ח"א אז יש לו הכ"ה נח"י דגשמה שלמה וכשמקבל המוחין מאו"א שילחין הגקרא חיה דכללות האגלות ונכנסים בכלי החכמה ח"א אז יש לו כ"ה נח"י דחיה שלמותה וכשמקבל המוחין מאו"א הגקרא יחידה דכללות האג' ונכנסים בכלי הכתר ח"א אז יש לו כ"ה נח"י דיחידה שלים. חמנס כ"א הוא בערך הכללות כי יסב"ס גם כן נקרא ו"ן בערך ח"א שילחין ואין בהם רק נפש ורוח ולריכס שיכור יניקה ומחין כדי להשלים להם נח"י וכשמקבלים מוחין מאו"א שילחין הגקרא בערכם גשמה אז יש להם גשמה שלמה ליסב"ס וכשמקבלים המוחין מאו"א הגקרא בערכם שלמה וכשמקבלים המוחין מאח"ס דא"ק הגקרא בערכם יחידה אז יש להם ליסב"ס יחידה שלמה כי מ"ש דיסב"ס הם נק' גשמה והם ממשיך מוחין דגדלת לזו"ן הוא בערך ו"ן חמנס בערך מה שלמעלה מהם נקרא ו"ן וחסדים נח"י ולריכס לקבלם מנ' מקומות שלמעלה מהם דהיינו מאו"א שילחין ומ"א"א והי"ה"ג דח"ק כי אלו נקראים נח"י בערך יסב"ס. וכן ח"א שילחין נקרא חיה בערך ו"ן וכשמה בערך יסב"ס ו"ן בערך מה שלמעלה מהם וחסדים נח"י ולריכס ע"מ כדי להשליטם ומקבלים אוהם מנ' מקומות שלמעלה מהם הגקרא בערכם נח"י דהיינו מאו"א גשמה ומאח"ס חיה ומשערות הראש פ"ב דא"ק יחידה. וכן ח"א נקרא יחידה בערך ו"ן חיה בערך יסב"ס וגשמה בערך ח"א שילחין חמנס בערך ח"א נקרא ו"ן ואין בו רק נפש ורוח וחסר נח"י ולר"ך ע"מ כדי להשליטו ומקבלם מנ' מקומות שלמעלה ממנו הגקרא בערט נח"י דהייט מאח"ס דא"ק גשמה ומשערות דהייט ע"ב דא"ק יחידה כהוא חכמה דא"ק חיה ומקוץ היו"ד ח"א דא"ק יחידה כי אח"פ הם מס"ג ושערות הראש מפ"ב ממוחין דא"ק והם יסב"ס וח"א שילחין דא"ק נח"א כי ח"א כשמקבל מיסב"ס דא"ק אז יש לו גשמה וכשמקבל מאו"א שילחין דא"ק אז יש לו חיה וכשמקבל מאו"א דא"ק אז יש לו יחידה כי כמו שז"ן דאג' שהם נ"ד דכללות האג' כן ח"א דאגלות שהם ו"ן דכללות ח"ק ואין בו רק נ"ד בערך כללות ח"ק נשלמו בו הנח"י מיסב"ס וח"א וח"א דא"ק שהם נח"י דכללות ח"ק. וכן ח"ק פלמו נקרא גם הוא ו"ן ואין בו רק נ"ד וחסר לו נח"י כי הרי כל כללום ח"ק עומד במקום ח"י מלטש הסחטון כטרפס כי כללום המלטש הוא סוד סמ"ב וכשנחלק המלטש ונקטל ח"י הסחטון שהוא סוד מ"ה וב"ן והלביש לח"י העליון שהוא פ"ב ס"ג המקום הפניי הנ"ל שהוא במקום שיהיה ח"י מלטש הסחטון נקרא לזיר קדמון והכדור הנעשה בחו"ס שבוטו עומדים י"ם דא"ק נקרא סחירו וע"ג הסחירו כן לזיר קדמון למלטש עומדים י"ם דא"ק שילאה סחימאה הרי

חזרות וביאורים (ה) ח"א סקדום וז"ל כפס יקריס ח"א סחיריים וכל חס"ם (ב) י"ש נס (ג) יפרכנס ויב' גכ"פ וכפשוטו ח"א ח"א יקרי דייטם כפשוטו הקבלת

כי ספרת אחד דלמי גדולת מכל בימי (ג) וסמלין סלל
את החתונת כח העליון כלול בחתונת ואין כח החתונת כלל
בעליון (ד) :

פב דמ סס שהס בלע דעת . יונב חסד . חסס גטרה .
סדר ן' כדר ח"ס . שמהל ט"ה סרי פלגי גומל .
שאל יסוד . בעל חנ מל' . ואלה המל' טלס דב"ן ויס כהס
מ"ה וב"ן והשסה הס מ"ה דב"ן והו' כ"ן דב"ן והס סולדות
מל' חז"ק והס דיען ולכן מהו ושכבר הכליס שלהס ומסלו
לבי"ע והאורות נשאר בלמי' ונפלו חיה ניטונין מהאורות סס
הכליס לבי"ע כדי שיהי להס מליחות חיקון אח"ך :

פג בכרי החסד שהא יונב נפלו עמו פ"ב ניטלי אורח
חסס פ"ב שהא מדרגה הו' דפ"ב שהיא מספר
פ"ב שהא בפניס דמל' דחכמה כדי להחיוס והו' מדרגות
אחרות שהס ד' דפסוק דפ"ב דכר והב' דמילי שבפניס
ואחור דפ"ס דחכמה נשאר בלמי' והמדרגה הו' ובה נכלליס
המדרגות שלמטה ממט כלס נפלו עס כלי המלטס דחסד
לבריאה ולכן אין לנו מתכנים רק מדרגה הו' שהיא מספר פ"ב :

פד בכרי הגטרה שהא חסס נפלו עמו פ"ג ניטלי אורח
דס"ג שהיא מדרגה הו' דס"ג שהיא כפני
פ"ס דחכמה והיא י' אחיות דס"ג וגם מדרגה הו' דס"ג
דהיינו מספר ס"ג שבפני מל' דחכמה כדי להחיוס וד'
מדרגות דפסוק דס"ג שבכר נשאר בלמי' וממדרגה הו'
והו' דס"ג ובהס נכלליס כל המדרגות שלמטה כלס נפלו עס
כלי המל' דגבו' לבריאה ולכן אין אט מחשבין רק המדרגה
הו' והו' שהס י' אחיות דס"ג ומספר ס"ג נימטריא פ"ג :

פה **בכרי** הת"ת שהא סדר ן' כדר נפלו עמו פ"א
ניטלי אורות ממ"ה ועס א' היוטר מס"ג הרי
פ"ב כגבורה וע"ב בת"ת שהא מדרגה הג' דמ"ה שבפני
המל' דכר שהיא מספר הוי"ה כ"ו ומספר סס מ"ה שהיא
מדרגה הו' שבפני המל' דחכמה כדי להחיוס והב' מדרגות
דפסוק דמ"ה שבפ"א דפ"ס דכר נשאר בלמי' וממדרגה
הג' והו' דמ"ה ובהס נכלליס כל המדרגות שלמטה ממט
כלס נפלו עס כלי המל' דת"ת לבריאה ולכן אין לנו מתכנים
רק מדרגה ג' ח' שהס כ"ו ומ"ה :

פי **ודברלים** דנה"י שהס ב' מלכיס שמהל ושאלו וסס
כלוליס בכלי הת"ת כי ממט ילאו וסס ג'
שמות י"ה כי ג' י"ה נימ' מ"ה שבת"ת ויס בשס י"ה דנה"י
כל המדרגות שיש בעס"מ ומה שנפלו ליטלי אורות משמות
י"ה דנה"י הס מדרגה ג' מספר ג' י"ה שבפני המל' דכר
ומדרגה הו' מספר ג' שמות י"ה במילי אלפין שבפני המל'
דחכמה כדי להחיוס כליס דנה"י והב' מדרגות דפסוק
ד"ה שבפ"א דפ"ס דכר נשאר בלמי' וממדרגה הג' והו'
ד"ה ובהס נכלליס כל המדרגות שלמטה מהס כלס נפלו
עס הכליס דמל' דנה"י לבריאה :

פו **אמנם** מדרגה הג' והו' דשמות י"ה שהא מספר ג'
שמות י"ה נימטריא מ"ה ומספר הג' י"ה מלאיס
לא ירוו בכליס דנה"י רק נשאר בכלי הת"ת עס ממדרגה
הו' דמ"ה דהייט מספר סס מ"ה כי מדרגה הו' דמ"ה דהייט י'
אוחיות דמ"ה נשאר בכלי הגטרה עס [מדרגה הו' דס"ג וכדי
שלא יפלה] מדרגה הו' מספר מ"ה אחר האוחיות שלו שבכלי
הגטרה וישאר כלי הת"ת ריקס בלמי אור לכן נשאר מספר
ג' י"ה פשוטים ומלאיס (ה) דנה"י בכלי הת"ת ומחבר עס
מדרגה הו' מספר מ"ה ועכבר אותו במקום ולכן אין
אט מתכנים הניטונין דנה"י כי הס בכלל עס מ"ה שהא
הת"ת סכולל נה"י :

בכלי

הגרות וביאורים (ה) כן הוא כפינו בשער פ"ג וסדר סוף דרוס י' ונשאר כפינו בק"ס
שס השב פ"ג פנולר סס שהפ"ב ק"ס כוא רק פכ שנותן ח"ל לנקודת אלל ס"ל פנפו סקבל כלמס כפ"ב גומל . וכן כפ"ס כוא כי
נקודת הוי"וין דיען חייס נלמס כ"ו כנה בכל סמיוסות הנזכרס וכן כפ"ס סס סמנע (הדור סבתוליה כוא רק מילי לנקודת וכל נלמס ח"ל ויס סס כסס :
(ג) כי שייסס כלל כלי כלוליס זכ"ל : (א) עיין יספר שמן ששון כשער שירת כלליס פ"ג חות פי ובכפ"ה"ל דף ע"ח סוף פ"ג : (ד) כוא מעייל סער כפליס מיל
ועיין כפס"ק דף י"ז פ"ב סודר כ"ו שפנלר כנה כששון שסונוס סוא שנה ססמטון כססוס ניטונין סוא ספסכל סס ולינו פולה סס כסס פ"ס : (ס) עיין שער
דפ"ס פ"ד וכסער שפן שפן עס חות ג' :

בכל פרטוף ז"ל וסמן לו כח' הרי"י והוא ברוסן אחר שהא
ריניס הוי"ה פסוק וריניס הוי"ה דב"ן (ה) כי מלקך
היודי"ן דע"ב מליס בלמס חלליס כו"ל ולכן בלמס סס
פ"ב וכו"ל כ"ן ומודונויס ז"ן וסמן ח"ל לטק' אה הרי"י
הגו' כיסוד הטק' ועי"ן נעסיה כלי וגם כוא סס מחיון נשוריס
מספסטיס בכל פרטוף ז"ן :

עח **זווג** אחר בלמס ר"ל שעליון ז"ן במקס ח"ל
וליקחיס הפניס דח"ל שהס מ"ן ומ"ד דח"ל
ומכחסיס לז"ן לבח"י פניס שלהס יחוריס פכ"ס כי אין זיוג
רק פכ"ס אך כיון ש"ס היו למטה במקמס היו אכ"ל לכן
נקרא זיוג אכ"ל והינו נקרא זיוג דפניס רק כשורדיס המוחין
דפניס למטה לז"ן במקמס ומודונויס פכ"ס במקמס .

לפסטיס אט קוראיס לשס כ"ן אחר כ"ן דב"ן אחר דלמס
ומ"ה דב"ן פניס דלמס ומ"ה פניס דמ"ה פניס דפניס
וכ"ן דמ"ה אחר דפניס . ולפסטיס הג"ר דמ"ה ודב"ן נקרא
פניס יו"ק דמ"ה ודב"ן נקרא אחר . ולפסטיס כל מה ש"א
לז"ן כסוד סוספוט שסס י"ס דמ"ה וג"ר דב"ן ח"ל וי"ס
דמ"ה וט"ר דב"ן דנוק' נקרא פניס והוי"ק דב"ן שהס ז"מ
נקרא אחר . ולפסטיס ג' פרטופי נה"י ומג"ת שהס
ג"ד שיבור ויניקס נק' אחר וחיטוניס וג"פ נח"י שהס כח"ב לסס
סמוחן הנקרא שיבור ג' גדלות נקרא פניס ופנימיות .

ולפסטיס כל הג' פרטופי נה"י ומג"ת ובינה נר"ן נקרא אחר
ואין נקרא פניס רק החיה חכמה . ולפסטיס כל סה' כליס נק'
חיטוניס והמוחין והאורות שבתוכס נקרא פניס ולפסטיס גס
סמוחין נקרא חיטוניס ואין נקרא פניס רק האורות שהס
האורות [דגמחות] והס הגר"ן ח"י . ולפסטיס העינוליס
ככללותס סס כח' העולמות הנק' חיטוניס והוסר כמראה

אדס סס כח' הפניס והאמת סוא שכל פרטוף עליון
בערך מה שלמטה ממנו נקרא פניס ופנימיות וסמחון נקרא
אחר וחיטוניס כי כן בי"ע נקרא חיטוניס בערך הלא' וכן
נר"ן דכל פרטוף שהס בי"ע דכל פרטוף נקרא אחר וחיטוניס
בערך החכמה חלי' דאוחו פרטוף אמנס הגשמה בערך כ"ד
נקרא פניס וכן חפילו הכלי חלמי נקרא פניס ופנימיות בערך
כלי החיטוניס דנה"י אמנס בערך כלי הפנימי שהא כנינה
נקרא אחר כי כן הוא לפולס אחר וחיטוניס של העליון
נעשה פניס ופנימיות אל החתונת ופניס ופנימיות של החתונת
נעשה חיטוניס ואחר אל העליון :

עם **זו"ן** הגדוליס שהס ישראל ורחל איננס מחונויס רק
בשנת ובחול לא יס זיוג רק ליסקב דחל כי בחול
לא יס מחיון לז"ן רק מיססו"ת ונקרא נשמה בערך כללות
הלא' יהס נקרא מחיון דלמס בערך ז"ן אמנס בערך יסקב
ורחל המוחין דחכמה דיכסו"ת נק' פניס וליננס נקרא מחיון
דפניס בערך ז"ן רק המוחין דח"ל פילאין שהס חיה דכללות
החליטת וזו מודונויס ז"ן פכ"ס ולכן בשנת שנמשך מוחין
דח"ל פילאין אז מודונויס ז"ן פכ"ס :

פ **ד'** מיני כללות יס הא' הוא בלמס לברן כשהס חוץ
מהכליס וזו ככלל אור הזכר עס הנקבה ואור הטק'
סס הדטרה . וכשהס בחוך הכליס יס ג' מיני כללות או שיוכללו
אורות הזכר והנקבה בכלי דטרה וכן ג"כ אורות הזכר
ונקבה בכלי הטק' וזה ד' אחיות אהב"ה (ג) או שיהיו ב'
האורות בכלי הדטרה או ב' האורות בכלי הטק' :

פא **פירוש** כללית התלכסות שהחתונת ליניס את העליון
כגון נה"י מלבישים לחג"ת או שהעליון יכול
כתיבו את החתונת פנן נה"י מתלבשים בחוך החג"ת וכן ז"ן
נכלליס בחוך אימס העליון הוא גדול מכל מה שלמטה ממט

הגרות וביאורים (ה) כן הוא כפינו בשער פ"ג וסדר סוף דרוס י' ונשאר כפינו בק"ס
שס השב פ"ג פנולר סס שהפ"ב ק"ס כוא רק פכ שנותן ח"ל לנקודת אלל ס"ל פנפו סקבל כלמס כפ"ב גומל . וכן כפ"ס כוא כי
נקודת הוי"וין דיען חייס נלמס כ"ו כנה בכל סמיוסות הנזכרס וכן כפ"ס סס סמנע (הדור סבתוליה כוא רק מילי לנקודת וכל נלמס ח"ל ויס סס כסס :
(ג) כי שייסס כלל כלי כלוליס זכ"ל : (א) עיין יספר שמן ששון כשער שירת כלליס פ"ג חות פי ובכפ"ה"ל דף ע"ח סוף פ"ג : (ד) כוא מעייל סער כפליס מיל
ועיין כפס"ק דף י"ז פ"ב סודר כ"ו שפנלר כנה כששון שסונוס סוא שנה ססמטון כססוס ניטונין סוא ספסכל סס ולינו פולה סס כסס פ"ס : (ס) עיין שער
דפ"ס פ"ד וכסער שפן שפן עס חות ג' :

קפט

קריאת שמע שעל המטה

או"א הכוללים דב"ד שעות

במלת הוי"ה הב' אחר שהמשיך הג' מיני שפע מג' ע"ב הנז'
יכוין להמשיך הג' ע"ב עלמנן עם ה"ג מגבו' דדעת דעתו'

ה"ג

רי"ן

יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה

לגבו' דעתו' שבחכמה דא"א
ומסס למזל הח' נולד חסד
ומסס לדעת העליון ונקה מזל הי"ג
ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א

זווג תרין מזלין

יהוה אלהי, יהוה אלהי, יהוה אלהי, יהוה אלהי. ע"ב וקס"א

וימשיכו הג' ע"ב הנז' וה"ג הנז' לכחב"ד לאבא

ה"ג

רי"ן

יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה

[א] לכחב"ד לאבא [דכללות כ"ד שעות (השד"ה זלה"ה)]

[א] עי' בעלי נהר די"א ע"ג אות מ"א, שבאן נמשך הזיווג כ"ד שעות דקשעהמ"ט, והוא דמלבד הזיווג דק"ש לאותו הזמן נמשך זיווג הכולל כ"ד שעות לאו"א הכוללים, ונותן אבא לאימא בחי' הכלי ורוחא, שהוא בחי' הג' ע"ב גי' רי"ן, ובתחילה יכוין להמשיך הכלי ורוחא מא"א לכחב"ד לאבא, ואח"כ באחד ימשיכו ליסודו ומסס ליסוד אמא. ויכוין כלי ורוחא דיסוד לאמא. ואח"כ ימשיכס לזו"ן ויכוין כלי ורוחא דנוק'. ואח"כ ביום יתייחדו שוב או"א וזו"ן יחדו דהולדה, וכמו שהאריך בזה הרש"ש זלה"ה בנה"ש בהקדמת המעביר. והדברים פשוטים ליודעי ח"ן. וכ"כ השד"ה זלה"ה כאן בהגהתו שבסוה"ס המודפס, דהמשכה זו דכללות כ"ד שעות וכוונותיו כנזכר, והיע"א. ועי"ע על"נ אות מ"א עמ' ל"ז, ומעיל אליהו דף ל"ח, ו"באתי לגני" ח"ה עמ' נ"ו.

לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

א"ז ז"א ד' נוקביה לאה ורחל אחדות גמור ע"י א"ס המתפשט בתוכס.

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד' נוקביה לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספירות תנה"י דז"א שבה שם אדנ"י

[א] אחדות גמורה יאהדוניה

ובזגס יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדתי"י דגבורות דמוחא סתימאה מוחין דהויה ואלני עם הנרנח"י דו"ק לזו"ן.

אהליה
יהוה
אהליה
יהוה

אהליה אהליה
יהוה יהוה

אהוהויהוה
יהוהויהוה

אהליה
יהוה
אהליה
יהוה

יאהדוניה

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שצפרק אמלעי דהוד לתבונה ולהעלותו לתפארת דתבונה ומלטון הפרק הנז' ללורך
צינה דז"א.

ימסור נפשו עק"ה ויכוין לקבל ד' מצ"ד מארבע אותיות הוי"ה וד' אותיות אדנ"י ליחדם ע"י ד'
אותיות אהי"ה וע"י ד' שמות עסמ"ב

סקילה	י	א	א	א	ע"ב	יוד	הלי	ויו	הלי
שריפה	ה	ד	ד	ה	ס"ג	יוד	הלי	ואו	הלי
הרג	ו	נ	נ	ל	מ"ה	יוד	הא	ואו	הא
חנק	ה	י	ה	ה	ב"ן	יוד	הה	וו	הה

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאלילות העומדת צבריאה.

ולהמשיך לה [ולבירורים שבתוכה] י"א"י דס"ג דאותיות מכתר וחכמה לאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל.

ויכוין להמתיק בו את הב' פעמים [ג] ש"ך ש"ך דיניס דזו"ן הנכללים אח"כ בה (שהם הז' מלכים דזו"ן) ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה

אלף דלת נו"ן יוד שהוא גימטרי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

[א] עי' פת"ע ח"ד דח"י אות ח' שכתב אפשר דיחוד הראשון הוא צבחי' ה"ט"ס דנוק' הנשארים למעלה אשר לא ירדו והיחוד השני הוא צבחי' נקודת המלכות אשר ירדה למטה. ועי' צבחי' לגני דנ"ה בתחילתו שכתב שכלן זה הקדמה ותמנית הכוונות שאח"כ מפרט אותם.

[ב] עיין סידור היר"א שסידר כונה זו קודם קבלת ד"מ ב"ד"ד וכן כתב הרב מעיל אליהו וכן הר' אליהו מערבי וכן הגוסס בנה"ש דף כ"ז ע"ב. ובעניין כוונה זו היא המשך של ה' אלהינו ה', ולכאורה לריך לסדר כאן הוי"ה בניקוד מואל ולא נרנח"י דו"ק, וכן הגיה הרב מונסה ז"ל. אומנם דעת הרב "עלי נהר" ו"הבאתי לגני" וכן משמע מספר נה"ש דף מ"א ע"ב שריך לכוין נרנח"י דו"ק היות וגבורות דדעת הם זו"ן וכו' יעוי"ש.

[ג] בענין הש"ך עי' להרב "שם משמעון" שכתב שלפני הנסירה הז"א הוא שמ"ש גי' ב"פ ש"ך ולאחר הנסירה היא נק' תמ"ר גי' ב"פ ש"ך.

שורה י"ד דה' אחרונה וכו' עי' מע"א דנ"ט אות קמ"ב. ומ"ש עוד בסוף האות הנז' ועוד דלפי דבריו וכו' וכו' עי' מע"א הנז' אות קמ"א ועי' עוד תו"ח ז"ל דקכ"ב סוע"ב. ומה שמסיק הענ"ה ז"ל לכוון התחלקות ההוי' כמ"ש בסי', וההמשכה למטה כמ"ש בנה"ש, לקו"ד עדיין שאלתו הראשונה, מ"ש ומהראוי היה דחו"ג יהיו וכו', בעינה עומדת, דנה"ש והסי' שוים בזה. ולקו"ד עוד קשה לי במה שמצוייר בסי' בהוי' ב' הוי' בני' מוצא שהוא דדעת כפי מקור ההמשכה דת"י דח"ס, ואילו באחד שההמשכה מגבו' דדעת מצוייר גרנח"י דחג"ת ונה"י. וראיתי מי שהגיה גם כאן לצייר רק הוי' בני' מוצא. אמנם בנה"ש כתוב גרנח"י דנ"ר. הגם שבנה"ש כתוב להמשיך מזו"ן דמו"ס ובוזה יצדק גרנח"י דנ"ר, לא כן בסי' שכתוב מגבו' דדעת וצריך שיהיה הוי' בני' מוצא כפי ההגה הנז', אבל לקוד"ן יותר כפי הציור של נ"ר שהרי אנחנו ממשיכים משם הארת הוי' ואדנות, וצריך שיהיו הגרנח"י כפי מה שצריכים להמשיך. וכמו שנמשך ביא"י חב"ד דחס' והגרנח"י כפי המו"ש שהם ההויות, חכמה ע"ב בימין, בינה קס"א בשמאל, ודעת דחס' כלול מחו"ג (כעין ב' כוסות דליל פסח ועי' מע"א דפ"ח ע"ב סוד"ה ישן) ע"ב וס"ג בקו האמצעי לדעות דאו"א וישסו"ת. כמו כן באחד שצריך להמשיך מו' דהוי' ואדנות לזו"ן, צריך להיות עם גרנח"י דנ"ר. וצריך לו' כפי זה שגם הגבו' דדעת כלולים מחו"ג ונמשך מהם לזו"ן ב' שמות. אבל ק' לכאו' דאיוה שייכות יש לגבו' דדעת עם זו"ן, והיה צריך להיות שכל החו"ג דדעת, או לדעות דישסו"ת לבדם שהם דוגמתם, או לזו"ן לבדם שגם הם דוגמתם וכמ"ש הענ"ה ז"ל הנז'. ועוד דבנה"ש כתוב ביא"י להמשיך חיה נשמה רוח, ובאחד להמשיך רוח ונפש, והלא הרוח כבר נמשך בהוי' הב' מהואו דמו"ס שהוא רוח. ולזה עי' מע"א אות קמ"ב הנז' שתירץ לפי סדר הנה"ש שמסודר הה' אחרונה היא הוי"ק דמו"ס, ולגבי זו"ן נק' נ"ר והדעת נשמה, אבל לגבי מו"ס כל הוי"ק הם נפש ע"ש. אבל לפי הסי' לכאו' ק'. ואולי יש ליישב בדוחק היות שגם זו"ן הם בחי' דעת בערך כללות או"א

כמ"ש בדרוש הדעת, ולכן הדעות דאו"א יהיו דעת דחס', בערך זו"ן שיהיו דעת דגבו' ועדיין צ"י.

אורח חסידים

(לה, א) **ביחוד** הק"ש דערבית וכן בכל היחודים, עליית מ"ן ומ"ד היא ע"י הגרנ"ח של האדם, וגם גרנ"ח של הצדיק, מה שלא מצינו כן בתפילות וברכות. ונראה שכח התפי' והמצוה עוזר לו, משא"כ בסתם יחוד שצריך לו עזר מהצדיק.

א ח ד

(לה, ב) **ט"ס דו"א**. כלו' ז"א שיש בו ט"ס ופשוט: **שם מ"ה**. כ"כ בשה"כ דרו' ה' דכ"ב ע"א. ולא הבנתי לשם מה מכוונים בשם מ"ה זה כאן: **נוק' לו"ר**. כ"כ בסופ"ב דתה"ש. ועי' מע"א ד"פ רע"ב לו"ר כלו' מ"ה וב"ן דרחל. ובפת"ע דח"י אות ד' ובפ"ב הנז' כרו"ל. והנה בחי' לאה היא הקשר דתש"ר שבאצ"י וכו' ומעלים את רחל וכו' אשר ציין לפ"ב דתה"ש וכן בש"ש דרו' ו' אות ע"ז. עומדת בהק"ק דבר"י ועולה עם לאה הנז' שה"ס ד' דאחד וכו' ע"ש. ומשמע שהיא לאה ממש. וגם משמע שהד' רומז ללאה שהיא קשר הדלת ש"ת, ורומז לרחל שהיא עומדת אחורי תנה"י כמ"ש כאן בסידור. והוא משה"כ דכ"ה ע"א ושם מבואר יותר.

(לה, ב) **שבה שם אדנות**. נראה שחוזר על רחל, וכמ"ש אח"כ שע"י ייא"י שנמשך לנוק' העומדת בברי' מתמלא שם אדנות שבה. אמנם בשה"כ דכ"ב ע"א כתוב, ד' בחי' לאה תכוון בה בחי' אדנות מלא. ובדכ"ד רע"ב, ד' נוק' שהיא אדנות מלא תרע"א וזו המל' היא רחל וכו'. ובמע"א פ"ט סוע"ב יש גי' שבהם שם אדנות ע"ש: **אחדות גמורה עם שילוב**. והק' בפת"ע דח"י סוע"א שלמה **חזר** אח"כ אחרי הרפ"ת וא' לחבר זו"ן ושילוב ע"ש. ולקו"ד שכל מ"ש כאן אח ט"ס וכו' עד

(לה, ב) **להמשיך** לה ייאי. נראה משה"כ דכ"ד רע"ג שכונה זו רמוזה באות ד' כמו שם ס"ג רמוז בע' דשמע, כן אותיות אלו רמוזים בד' שהם ד' אותיות ע"ש.

(לה, ב) **דס"ג** דאותיות וכו' והם מס' חסד אל. עי' ש"ש דרו' ו' אות מ"ח באורך. ונלקר"ד מ"ש דאותיות והם מס', היינו ההמשכה היא אותיות אלא שהמס' שלהם הוא גי' אל. והוא מו' דאבא דקודם החילוף, ונק' חסד אל, שבא מחסד, שאבא הוא חסדים. וממתקים את הדינים כיון שבאו מאבא והם חכמה.

(לה, ב) **הנכללים** אח"כ בה. עי' בשה"כ דכ"ד ע"ג דרו' ו' שב' ש"ך הם באחו' דזו"ן, וכשנסרת לוקחת שניהם. ועי' מ"ש הש"ש ו"ל אות צ' ע"ש. ולקו"ד עוד ק' דאיך ממתקים מעכשו מה שעוד לא קבלה. ואולי הכונה שימתקו אח"כ בזמן שתקבלם ודוחק.

(לה, ב) **שהוא** גי' תרע"א. גם זה רמוז באות ד', שאדנות פשוט הוא ד' אותיות, ומלא הוא מס' תרע"א תרגום של דלת. עי' מע"א ד"צ ע"א ד"ה והנה.

(לה, ב) **גם** יכוון. ראיתי בס' א' שמסומן. בתחי', הכונה של עליית הנוק' לז"א. ואח"כ המשכת מו' מהו' דא"א. ואח"כ עליית זו"ן למ"ן. ופשוט שכצ"ל, שבתחי' צריך שיהיו זו"ן שניהם באצי' ומתכוננים לעלות לאו"א, ואז מקבלים הארה כדי לעלות, ואז עולין. ועי' בשה"כ כ"ב סוע"ב וז"ל במלת א' תכוון להוריד הארה מן הא' אחרונה של הויית א"א אל זו"ן וכו' כדי שיעלו עתה בסוד מ"ן אל או"א וכו' עכ"ל.

(לה, ב) **להעלות** גרנח"י שלו. בשה"כ דכ"ג רע"א כרוז"ל והנה הנפשינ' ורוחנין של הצדיקים הם המ"ד ומ"ן דזו"ן והנשמה ונשמה לנשמה הם מדומ"ן לאו"א.

השילוב, הוא כמו הק' ותמצית הכונות שאח"כ מפרט אותם והיא היא. וכן **בהק' הק"ש** כתוב פ"א ומודווגים באחד, אחר שזכר מסירת הנפש ועליית הנוק' עד ז"א דאצי' וקודם העלי' לאו"א, והוא חי' הוי' ואדנות הגו' כאן. ואילו השילוב שלפני המסירה **לא נז' בהק'** ומשמע כמ"ש שאין שם רק חי' א' [ועי' מע"א דפ"א סוע"א מ"ש]. **חיבור אחד**.

(לה, ב) **ויכוון להעלות גרנח"י שלו**. בנה"ש דכ"ז רע"ג כתב שרשי הגרנח"י שלו. ולכאו' נראה פשט כונתו שלא כל אדם זוכה לגרנח"י, ולכן כתב שרשי. אבל ידוע שאפי' נפש דנפש יש בה כללות כל העולמות. אמנם לא הבנתי בדיוק מה הכונה במילת שרשי. [וכן מ"ש הרש"ש בנה"ש ד"כ ע"ב ואפי' מצידו נסתלקו עצמות הגרנח"י, מה הפי' עצמות]. אם נא' ע"ד משרוז"ל בש' העקו' שבמ' של כל עולם נמצאים שם עשרה שרשים של עו' שלמטה ממנה ע"ש, וכמו כן אפ"ל בנשמות שכולם יצאו מהנוק' (ובפרט מ"ש בשה"ג שכל נשמה לפני צאתה לעוה"ז צריכה להתעבר במ'). וע"ע שכרוז"ל בשכ"ה פ"ב כלל ט' שנשמות הצדיקים היוצאים מבינה או ממל' מניחים שם שרשם ביסוד וכו' ע"ש. ואפי' היוצאים מאי' וגם מאבא וא"א הם נגמרים ע"י זו"ן כמ"ש בשט"ל פ"ד. אם נא' שע"ז מתכוון כאן במלת שורשי, ק' מה שייד לוי' להעלותם למ' והיא בברי', ומי הוריד אותם לברי'. גם לא נראה הכונה על שורשי הגרנח"י דנשמה דברי', עי' בסמוך ד"ה להעלות גרנח"י. ונר' שאפ"ל שהחלקים העליונים והמעולים שבנשמתו קורא להם בשם שורשי (ועי' מה שרשמתי בדלותי על קשע"ה ד"ה יכוון להפקיד ועדיין צ"ת לענ"ד והיעב"א).

(לה, ב) **העומדת** בברי' ולהמשיך לה ייא"י, הז"א. ופשט הדברים נראים שהמשכת היא"י הוא כשעדיין הנוק' בברי'. וכ"ג בש"ש דרו' ו' סוף אות מ"ח. ובשה"כ דרוש הגו' לא ראיתי מפורש וצ"ע מ"ש הש"ש עצמו שם אות פ"ח.

שהוא ז"א וגם הוא מושך הארה ממקום עליון לו ולדלת של אחד שהיא הנוק' וע"י מסירת נפש של קדוש השם בדלת של אחד מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאלילות ומזדווגים באחד ומעלים מ"ן לאו"א ואז או"א מתייחדים בזווג בחי' חילו' שלהם ויורדת הטי' שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות ה' מוחין דגדלות ואור פנימי דו"ק שלהם מזד אימא מתלבש ב' דנו"ה דתבו' שנלטנו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת שלה לפנות מקום לאור המוחין שיכנסו בהם ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד או"מ ומהלכזשים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמו' אלו דזו"ן דאלי' נמשך או"מ להיכל אהבה דברי' אשר שם נעשה ג"ר כמו בחל"י ע"י עשיה וילירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף :

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהויה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה ואח"כ תחבר ה' הגו' עם ה'אין חיבור נוק' עם ז"א להעלו' מ"ן למעל' לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיו' י'ה וחיבור זה גי' ייאי דס"ג:
ה הו י ה גי' ייאי

יכוין לקיים מ"ע דק"ש ולהמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאלילות וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין :

א"ה מה שיש להבין כאן בכוונת מלת שמע הוא זה. א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הו' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכות לכל הז"מ. עוד ב' כי איך ממשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך ממשיכים המו' הנו מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. עוד ד' צריך להבין כי הגלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א, וכשיב על ראשון ראשון והוא כי מה שז"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בכה"ש ד"ג ע"ג כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכות לכל הז' מלכויו' ולא בחי' המלך הו' ועל מה ששאלנו כי איך ממשיכים מו"ת דאימא ואח"כ עוד ממשיכים מנה"י דאימא כלע"ד דר"ל כי תחילה ממשיכים מו"ת דמל' דאימא ואח"כ ממשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו ממשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהו"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ה ש"ט פ"ו וש"כ פ"ה ופ"ו ועל מ"ש כי איך ממשיכים המו' הנו' מאימא לנוק' וכו' יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל וז"ל ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו' וכעד"ז במלת שמע בנוק' שהיא מנה"י דו"ק דיסקו"ת ויש בהם ל' ול"מ דתבונה ול' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה לנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא ל' דלי' ול' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' ל' ול' והנה"י שבהם הם ל' דלי' ול' דל' אבל בזו' הנ' עצמה יש בהם גלם שלם מזד התבונה וללם שלם מזד היש"ס כנו"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב.

המסדר יא"ה

שמע

זוהי. ועוד לנעיל עדין לא עלתה רחל צאלילות ואיך הוא היסוד לנעילה עם ז"א. **אפשר דחוד** הראשון הוא צנחית הנחם דקוצבא הפשאים למעלה אכר לא ירדו ועיין צ"ח הכונות דרוש צ" דעמידה ע"ח שליח רפ"ח צקוד מיעוט הינה וכו' יע"ש והיסוד הצ"י הוא צנחית נקודת העלכות אשר ירדה למטה צצ"ע:

(ע) **שם** יכוין לעלות נשמות זרין והם אוחס המוחין שנמשכו צנחית שמוע ישראל עם נשמתו עם נשמה יקוד דח"א שצנחית דח"א עם הצנחית למין לחו"א [עין לקמן צעמידה צמלת צאהבה אוח ר' מ"ש] כל זה הצ"ח נח"ש צשער ההקדמות דליה דרוש ר' ושער הכללים פ"ד ופ"ה וצנחית שכ"ט פ"ג ופ"ה יע"ש איך היקוד דח"א הוא צצנחית דח"א נח"ש דח"ג והחדש דכ"א ספר תמי"א ד' ק"א [איך קשה דצפ"ד עם כתב רב"ט דנח"י דח"א כולל הם נשמה לח"א, ועיין שער ההקדמות ד' ק"ה רפ"ח ויל סה"א כח"ש צהגיה השומ"ש צנחית שכ"ט פ"ה שהם שלשה שמועות צקדר הלצחה ז"א לח"א יע"ש. ומ"ש נשמות זרין והם המוחין וכו' [שער ההקדמות דליה ע"צ שער הכללים פ"ה] עיין ע"ח ש"ל פ"ח כלל ר' וי"צ וי"ט שכ"ג פ"ו יע"ש שכ"ט פ"ג ש"ח פ"ח שער הכונות פ"ד ופ"ה דק"ש ד"ה דע כי זרין וכו' ר"ש ד' ח"ג קצ"ב והחדש דכ"א [עיין צ"ח י"פ שעה דקס"ו ע"צ דהק"י דצד"ש ק"ש שפ"ה דרוש ג' נראה דאין שום ח"ן עולים ללר"ך על"תן רק ללר"ך זולתם ואיך כאן עולים זרין יע"ש ועיין ח"ש צהקדמת המעצ"ר והוא ללר"ך צח"י יום הקודם ולא לצח"י דאוח"ו י"ס:]

מ"ש צקדור והם אוחס המוחין ה"ח צנחית שמוע ישראל ולא ל"ר גם אוחס ה"ח צנחית שמוע מלחתי כח"צ בגליון עיין צנחית פ"ה דצנחית הרוחין דוקא עולים למין יע"ש:

(י) **שם** יכוין לצדור ח"ן ומ"ד לח"א ע"י נשמה שלו וחיה שלו וע"י ע"צ וס"ג ע"כ, נחצ"ר צנחית צכ"ט ש"ל כלל י"ב וי"ד ור"ח יע"ש ספר ע"ה ד' ר"ט שער הכונות דרוש ר' דק"ש שער רח"ק ד' ל"ח ע"ח הקדמה ה' צנח"ן דצקות עם הלד"קים והשחטמות על הקצ"ר להדבק רוחא צרוחא כח' צוהר אחרי וכו' יע"ש מוצ"ש ש"ג ח"ג פ"ט דח"ד שער מלחתי ר"ל דח"ח ע"ד ולע"ד ל"ע דכ"ט זה היה לר"ך לעורר ג"כ ח"ן וח"ד דרו"ן ע"י שם ח"ה וצ"ן וע"י ח"ר ש"ב ועוד מ"ן ל"ן לכ"ן צ"ה צ"ן צעליית הזרין למ"ן וח"ד וצ"ן צח"ת הע"פ"ה צבול לח"א לעוררם פעם אחרת כח' לק"י צכונה:

ג ל"ל לונה ח"ן כונה ז"ח עדין צעמידה צמלת צאהבה (י"ח) **שם** גם יכוין להעלות לחו"א למין לח"א ע"י ש"ס הם יצ"רו מוצנחית אחרי"ם דח"א שפ"לו צמקומם [שער ההקדמות דלי"ג רע"ד ספר מוצ"ש ד' כ"ד ע"ח] וכן לעלות ח"א למין לנ"י ש"ס הם יצ"רו מוצנחית ע"י שפ"לו צמקומו ויכוין לזו"ג ע"צ ס"ג דח"ק וכו' זה מוצנחית צשער הכונות דרוש ר' דק"ש דליה ע"ח [כ"ד] ועיין צנחית שכ"ג ספ"ו ושע"ל פ"צ ופ"ו ושכ"ט פ"ג ספר ע"ה דכ"ג ע"צ פ"ה. והנה כאן לר"ך שחצ"ן סדר המשכת המוחין וקדר הזו"ג כ"ל הוא צקדר המדכנות וכל זה חצ"ן מהקדמת נהר שלום ד' ח"ח רחוצות הנהר [ד"ב] והיא רצח החועלת והוא שכתב שם להצ"ן דצקס"ר מוצ"ש ש"צ ח"ג פ"ה שם כתב כי הצנחית דכל פ"ר חח"ן עולים להצ"ר ולח"ק ע"י הפ"ר העליון שעי"ב הסמוך לו צלצ"ד כגון מנפ"ס לרוח או מרוח לנשמה וכ"ל וא"י אפשר ל"שום צ"רור לעלות ולהצ"ר ע"י הפ"ל"ק יח"ר עליון כגון מנפ"ס לנשמה או מרוח לח"ה וכ"ל רק ע"י הפ"ר שעליו וצח"א מוצנחית ש"צ ח"ג פ"ח דלי"א וצכ"ט כתב כי כל הצנחית לר"י"ם

ש"ע א"י"ח ס"י ק"ח והצנח"ט יע"ש ועיין צוהר ח"צ דח"א ע"ח איך צ"י מלות אלו כוללים כל החצ"י"ב מלות:

(ג) **שם** יכוין להנשך מ"ה"י אחרונה דע"צ דח"א מ"ח"י דגצורה דח"ק לזו"ן. נחצ"ר צשער הכונות ספ"ה דק"ש: מ"ע לקרות ק"ש ש"י פעמים צ"ס ש"ס וד"ל"ג ע"ח:

(ג) **שם** יכוין לסלק האור דפרק אמלעי דהוד דחצ"ו [או דצ"י ע"י או דח"ק דח"א צצנח"ה] ללר"ך צ"כה דח"א נח"י צשער הכונות דרוש ר' דק"ש ועיין לע"ל צמלת ישראל ד"ה עוד וכו':

(ד) **שם** יכוין לח"א ח"א ח"ק דח"א ש"ב ש"ס ח"ה דח"ה טקצ"א ל"ה ורחל העומדת אחורי חנה"י דח"א ש"ב ש"ס ח"ה, אחרות גמור ע"י ח"ק המנפ"ט צח"כ ע"כ, זוהר ח"ב ד' רכ"ז ע"ח. ונח"י צשער הכונות דרוש ר' דק"ש דליה ע"ח וע"ד ודרוש ה' ודרוש צ"י דחפ"ת השער פ"ה פ"צ דק"ש ועיין לק"י אוח ח' ד"ה ח"ש:

(ה) **שם** יכוין למקור עלמו עק"ה וכו' שער הכונות דרוש ר' דק"ש דליה ע"צ וד' ל"ח ודרוש ה' דק"ש של הלילה פ"ה פ"צ דק"ש שער רוח הקדש דין יחוד י"ב ע"ח ש"ל פ"ח כלל ר"ז. אוחס ח"ש ליחד ע"י ד' אוחיות אח"ה וע"י עקומ"ב זה לא מלחתי מוצנח"ר כעת ועיין צוהר פרשת לו דלי"ג:

(ו) **שם** יכוין להעלות נרנח"י שלו למין אל הטקצ"א דח"לילות העומדת צצרי"ה ע"כ זה נח"י צכ"ט דח"י ע"ה ה"ח צ"כ"ל צאהבה דצרי"ה עם כל הצנחית דצ"ע וגם כל כלי צ"ע שער הכונות דרוש ר' דק"ש דלי"ו ע"צ ור"ש דרוש צ"י דעמידה:

מ"ש לעלות נרנח"י שלו למין אל הטקצ"א שער הכונות ש"ס דלי"צ ח"ל ותכו"ן לשח"ק נשמתך עמהם אחר שנקרה על"תך על קדושת ה' יע"ש ועיין עוד דרוש ר' דק"ש דב"ל ע"צ וד' ל"ה ודפ"ג ע"ג ח"ש דח"ג והחדש ד' ק"ח פ"ה פ"צ דק"ש:

(ז) **שם** יכוין להנשך ל"ה ג' יוד"ין וחל"ף דק"ג מכתר ומכתה לח"מ"ח ולהנח"ק צ"ו ח"ה צ"י פ"ח"ס ח"ך לזרין וע"י מלח"ל ש"ס ח"ה גי"ח חרע"ח נח"י צשער הכונות דרוש ר' דק"ש פ"ה פ"צ דק"ש ח"ש ש"ס [דצ"ש צנחית ש"ח פ"ה] ח"י"ח ד' ק"ה ע"צ ספר דצ"י שלום ד"ח שאלה ז'. שער מלחתי ר"ל ד"י ע"צ ולי"ע ח"ס י"ס לכ"ן י"ח"י צצנח"ר ור"ט או יכו"ן סה"ה מכתר ומכתה ועיין ח"ש צקונטר"י ש"ש ח"ג צד"ש ר' דק"ש אוח ח"ש: **מ"ש** הנכללים אח"כ צ"ה ז"ח ז"ן ע"כ שער הכונות פ"ו דק"ש ועיין צקונטר"י ש"ן ששון ח"ג ד"ל סוף ע"ד ח"ש:]

(ח) **שם** יכוין להעלות נרנח"י שלו עם הטקצ"א דח"א עם רפ"ח אל הז"א דח"לילות ויכו"ן לחצ"ר זרין. ומחצ"רת רחל עם ל"ה ע"כ כל זה פשוט. שער ההקדמות דרוש הקצ"ה ח"ה הפיל"ן צכל י"ס דליה ודע דצנחית רפ"ח ח"ה שעולים עם הטקצ"א הם הרפ"ח אשר נצ"רו צמלת שמוע שכללו צנוקצ"א ע"ה עולים עם ז"ן מוצנח"ה למדכ"ה למין ללר"ך המוחין זה פשוט. [עיין הי"ט ח"ך עולים ז"ן ש"ס צאלילות עם הצנחית הל"א הצנחית הם ז"ן על"תם ח"ה צח"י ז"ן הם אלו עיין צשער ההקדמות דק"ה ע"ח ועיין צנה"ר שלום ד' ח"ה הקדמת המעצ"ר יע"ש ע"ח שער ט"ל פ"צ.]

מ"ש ומחצ"רים זרין ל"ה ורחל שער הכונות דרוש ר' דק"ש דליה ולי' ודרוש צ"י דחפ"ת השער פ"ה ע"ה ש"ס ספר ע"ה ד"ע ספ"ח וכאן מקשים והל"א כצ"ר נעשה היסוד למעלה צח"ל"ה צמלת אחר ומה עי"ן ח"ה צבור ע"ד

בכחינת מוחין כסוד הראוי לו פס מנח"י דיחידים. ואח"כ
 מזדווגים פתיחן ומקב"י ומתקנים הביורורים דחלונות
 ודפנימיות דא"ל דכל נקודה ומתחברים הכלים והאורות דמ"ס
 ובין כסוד הראוי לאריך אנפין כידוע דהייט ימין ושמאל זה
 בפרטי כל ספירה דימין ושמאל פנים ואחור ונמשכים לו
 בכחינת מוחין פס נרנח"י דיחידים מלובשים בללם הנמשך
 מהביורורים דפתיק שנתקטו ונמשכו לו בכחינת מוחין מלובשים
 בללם הנמשך מכל הפרלופים שעליו ואח"כ מזדווגים א"ל
 וטוקב"ה ומתקנים את הביורורים דחלונות ופנימיות דא"ל
 וישא"ל דכל נקודה ומתחברים הכלים והאורות דמ"ס ובין
 כסוד הראוי לא"ל וישא"ל כידוע ונמשכין להם בכחינת
 מוחין פס נרנח"י דהיא ונשמה מלובשים בללם הנמשך
 מהביורורים דא"ל שנתקטו ונמשכו לו בכחי' מוחין תוך ללם
 הנמשך לו ממוחין דפתיק המלובשים תוך ללמי כל
 הפרלופים שעליו :

אח"כ יכון להפלות את סרין פרקין אלמנטיים דמ"ס
 דחלונות דחלונות דפתיק המלובשים תוך ט"ה
 דחלונות דחלונות דא"ל להלביש את הסרין פרקין פילאין
 דמ"ס דליה שכתוך חג"ה דא"ל ולהפלות חסד וגבורה
 דחלונות חג"ה דא"ל להלביש על הסרין פרקי אלמנטיים
 דמ"ס דה"ה דפתיק ולהפלות את חג"ה שלישי הפלונים דמ"ס
 דא"ל על הסוד דפתיק ולהפלות את חג"ה דא"ל להלביש
 את חסד וגבורה דא"ל שלישי הפתוחין דמ"ס דא"ל על ב' שלישי
 הפלונים דמ"ס שלו והיסוד דא"ל על שלישי הפתוחין דמ"ס
 והמל' דא"ל על יסוד חג"ה דא"ל ועל הגה"ס חג"ה דא"ל
 מלבישים הביורורים דחג"ה דפרלופי חלונות דחלונות דח"כ
 דבינה דא"ל וביורוי הגה"י דא"ל על חג"ס כסוד דא"ל
 וביורוי המלכות על היסוד (ע"ב) ופליהם הלבישו א"ל וישא"ל
 ואח"כ נסדק יסוד דפתיק ומתגלים חסדים שטו ונכלל אבא
 פס י"ס ונעשו פרלופ' א' ואמא ותבונה פרלופ' אחד כטדע .
 יטוין לזוג דנשיקין דחך ונרין דא"ל כידוע ולהפתיך הסיפה
 דרך פנימיות ליסוד שטו ומשס למלטו בזוג ולפרצ הסיפת
 פס הביורורים חו"ן ונחנים חג"ס באבא וחג"ס באמא
 ולזוג א"ל ולהפתיך טולם לאמא ומזדווגים א"ל לגמור
 פיקון הביורורים ההם ומתחברים הכלים והאורות דמ"ס ובין
 חו"ן וכסוד הראוי להם כידוע וממשיכין אותם לחלונות
 דחלונות דח"כ דבינה דח"כ בכחי' מוחין דפיבור
 וניקה ומוחין מלובשים בללם הנמשך מהביורורים דא"ל
 וישא"ל שנתקטו ונמשכו להם בכחי' מוחין תוך ללם דמוחין
 דא"ל תוך ללם דמוחין דפתיק תוך ללמי כל הפרלופים שעליו :

אח"כ יטוין לכלול ולהפלות את הגה"י ומלטו דפנימיות
 דח"כ דבינה דא"ל להלביש את חג"ה שלו
 והחג"ס לחב"ד דליה ועל הגה"ס חג"ה דא"ל מלבישים
 ביורוי המלכים דחג"ס דפרלופי חלונות דפנימיות דח"כ
 דבינה חו"ן וביורוי הגה"ס על חג"ס חג"ה . וביורוי
 חג"ה ונה"ס דפרלופי פנימיות דפנימיות דח"כ דבינה חו"ן
 על חג"ה ונה"ס דפתיק המלובשים תוך ז' סיקוין נלגלמא
 דא"ל :

ויבין לזוג את חב"ד חג"ה דא"ל ולהפתיך הסיפת
 מעורבת

על ק"ה ולקבל ארבע מיתות ולהפלות שרשי נרנח"י שנו אל
 טוקב"ה ח"ל ולהמשך לה ולביורורים מכתר וחממה דתבונה
 את הג' יודין ואל"ף דמ"ס שהם כחספר חסד אל ולהמתיק
 בהם את הא"ף דינים שהם הביורורים ד' מלכים ח"ל ואת
 הא"ף דינים שהם הביורורים ח' מלכים הטוקב"ה יכוין
 לפעליות (א) נשמת הטוקב"ה ח"ל דאלינות דכל פרע והם המוחין
 דנרנח"י דנפש דרוח דנשמה שנמשכו בחלת שמת עם האורות
 והכלים הפנימיים והאלמנטיים והחלונות דפרלופי האלינות
 דמוחין חו"ן ונרנח"י שלו עם חלקי הביורורים דכלים ואורות
 דדפ"ח דאחור ופנים דאחור דפנימיות וחלונות דפנימיות
 ופנימיות וחלו' דחלו' דח"כ דבינה ככולל דאלינות דכל פרע
 אל חו"ל דאלינות וכפי גודל וריבוי הביורור של הכלים והאורות
 חג"ה שעלו וכפי הזמן חכמת המכוין כך יתן כח בזו"ן דכל
 פרע לברר מחלקי ביורוי א"ל וישא"ל ומחלקי ביורוי
 האחרים ההם דא"ל וישא"ל חו"ן ההם והם החלקים
 הניגונים והמתייחסים לביורוי הכלים והאורות דרפ"ח ההם
 שעלו והם החלקים שבהם מלובשים חלקי האורות המדרגות
 הפלונות דמ"ס מ"ה ב"ן שגארו באלינות מלובשים
 באחרים ההם המתייחסים לכלים ואורות דרפ"ח ההם שעלו
 ואז עולים הכלים ואורות דרפ"ח ונכללים ומתחברים עם
 האורות ההם שלהם ושלמים פ"ב מ"ס מ"ה ב"ן ככל
 מדרגותיהם המתייחסים לתפלה של היום הוא כי הכלים
 והאורות דמלכי חסד ונלח עולים ונכללים באחרי אבא ויש"ס
 והכלים והאורות דמלכי גבורה והאז עולים ונכללים באחרי
 אמא ותבונה והכלים והאורות דמלכי דעה וס"ס ויסוד ומלכות
 עולים ונכללים באחרי נה"י דא"ל (ואז עולים האחרים
 למקומם אח"ך יכוין לפלות חו"ן) ואז יתן כח בא"ל וישא"ל
 לברר מחלקי ביורוי ח"ל ומחלקי אחרי הגה"י שלו ואז יכוין
 להפלות נשמת חו"ן והם המוחין דנרנח"י דרוח (ב) שנמשכו
 להם בשמת ישראל ועולים עם נשמת יסוד דא"ל שדבינה
 ח"ל ועם כל ביורוי הכלים והאורות דרפ"ח ונרנח"י שלו
 וחלקי ביורוי א"ל וישא"ל וביורוי האחרים שלהם (עד
 א"ל ואז נתן כח בא"ל) ועולים ומצררים מחלקי ביורוי
 (ב"ד ע"א) ח"ל ומאחורי נה"י שלו ועולים הביורורים חו"ל
 וישא"ל וביורוי אחריהם ונכללים תוך ביורוי ח"ל ואחרים
 שלי (ואז עולים א"ל עם כל הביורורים עד ח"ל ואז עולה
 ח"ל עם פלמות ח"ל) כל הביורורים עם נשמת ח"ל וביורורים
 שלו ומצררים מחלקי פתיק כי כל העשר נקודות של היום
 הוא עדיין לריכס תיקון כי טולם ילאו חסדים ובלתי תיקון
 וכולם לריכס תיקון ועולים הביורורים דא"ל עם ביורוי אחורוי
 ונכללים תוך ביורוי פתיק ואז עולים כל הביורורים עם נשמת
 פתיק לעשר שרשים שלהם שנמל' דעקודים ומשס לנב"י
 דעקודים ומשס לחג"ה ומשס לחב"ד ומשס לשרשי הנקודות
 שכפנימיות החזק דא"ק שפל נבי הפרסא ואז מחשוררים
 חלקי סנת"ל דמ"ס ובין דפנימיות המתייחסים לביורורים
 שהם דא"ק ועולים עם חלקי נח"ל דמ"ס וס"ג דפנימיים
 למין לטעמיים דמ"ס מ"ג הפנימיים ואז מזדווגים ע"ב וס"ג
 ומולחים מהמלח חלקי חלונות סנת"ל דמ"ס המתייחסים
 לכל שרשי אותם הביורורים דכל נקודה ומהענינים חזרים
 ללאח סנת"ל דבין ונקודות דמ"ס עם השלום התשעה ספירות
 העליונות דכל פרט ומתחברים אורות וכלים דמ"ס עם אורות
 וכלים דבין ויורדים דרך חג"פ ומתגלים מסיבור דא"ק ולמטה
 וע"י הזוג העליון הוא נתקטו הביורורים דפנימיות וחלונות
 דפתיק דכל נקודה ומתחברו הכלים והאורות דמ"ס ובין
 כסוד הראוי דהיינו פנים ואחור פנים דמ"ס מלד זה ופנים
 דבין מלד זה זה הסדר איט בכללות אלא בפרטות כל
 ספירה דפנים ואחור וימין ושמאל שלו וירדו מלובשים בללם
 הנמשך לו מפרלופים העליונים שעלו ונתלבשו בכל פרלופי

הגהות וביאורים (א) סין ט"ס דף כ' פ"א : (ב) ט"ס דף ק"ה פ"א ד"ס חסד כסוד מ"ס ו"ל :

כנין נהנין ונהנינין את אונא ודעת עי' שימשי' להם מיהו דעב דמוס דא"ה מו' דיניק לאונא
ודעת דהיינו עב לאבא מחהן דמוס דא"ה מיוד דעב דא"ה וקפא לאי' מהי דעב ומבגה
דמוס דא"ה ושב וקג לדעת מויו דעב לא"ה ומדתי דמוס ועדו יכנין לרגשי' מעי' לא"ה מו'
דיסקה ומאחפ דא"ה לעפי' וכן מזה לזה עד דום המעלות כדי שעי' יהיו מוכנים כל הפך ~
לעלות מן כא' לפך שלמעלה הימנו כדי שיזדווגו כל הפך הנל במלת אחד

אבא

להמטיך מו' דגד לפך שלמטה מהם

יהוה יאהדונה
מיוד דעב דא"ה דח"הן
דמוס

יהוה יספות
יאהדונה
מין דעב דא"ה דתי' דחסדים

אימא
ארהינו
מדי' לאסונה דעב דא"ה
דבגה דמוס

יהוה
לדתי' דא"ה
יאהדונה
לח"הן דא"ה ניספות
יכנין לפלק האור שנפית
דנח ותבונה ולהעלות
לתת ועיכ' יאטנן הפ' הנו'
לאורך חסד דזא"

יהוה
לדתי' דא"ה ויספות
יאהדונה
יכנין לפלק האור שנפית דהוד
דתבונה ולהעלות לתת דילה
ומאטנן הפ' הנו' לאורך גבורה
דזא"

יהוה
לדתי' דא"ה ויספות
יאהדונה
יכנין לפלק האור שנפית
אמלעי' דנח ותבונה
ולהעלות לתת ומאטנן -
הפ' הנו' לאורך חבמה דזא"

יכנין להמטיך הטיפה שהיא עב עם ה"ח מהחסדים דדעת דעתיק לחסד דעתיק ~
סבגלגלתא דא"ה' ומסס למזל ה"ח ומסס לדעת עליון ונקה מזל ה"ג ומסס לכחבד
דאבא

זווג נולד ונקה

יהוה יאהדונה
יאהדונה

(בי"הכ הזנון אימא ונ"ק דא"ה)

יהוה
יאהדונה
יאהדונה
יאהדונה

אחר

יכוין לפלק האור שנפ' אמכשי דהיוד דתבו' ולהעלותו לתת דילה ומכטנן
קפ' הנו' לאורך בנה לזא " יכוין לקיים מטע לייחדו' גם יקבל עליו מאורת

אנכי ולא יהיה לך "

גם יכוין לדגמשיך מה"ל הארונה דע"ב מדתי דגבו' דמוס' לזון מוחין ' "

אח זא ד' נוק' לאה ורחל אחדות

גמור עי' אס' המתפשט בתוכס

אח טע' לזא שבו טס מה' "

יוד דהא ואו דהא

ד' נוק' לאה ורחל השומדת אחורי ל'

ספ' תנהי לזא שבהם טס אדני

אחדות גמור יאה דונדי

ימסור עצמו על קה' ויקבל עליו ד' מ"ד מד' אותיות הנייה ול' אותיו' אלני לחדס עי' ~

ל' אותיות אהיה ועי' עס"ב "

סקילה ' יאה יוד דהי דין דהי

שריפה ' הדה יוד דהי ואו דהי

הרג ' ונ' יוד דהא ואו דהא

זחנק ' הילה יוד דהה ווד דהה

ויכוין להעלות נרנחי שלו למן א' הנוק' לזא דא"ט' השומדת כבד' ולהמשי' לה ייאה

דס"ג דאותיו' מכתר וחכמה דאי' והס' כמס' א"ל כסוד חסד אל ויכוין להמתיק בו

ב' פעמים ש"ך ש"ך דינים דזון הנכללים אח"כ בה' שהם ז' מלכס דזון ועי' מתמלא טס

אדני שנה אלת דלת נון יוד שהנא"ג תרשא כמס' ב"פ ש"ך ש"ך ייאה

גם יכוין להעלות נרנחי שלו עם הנוק' לזא עם הר"ח א' הזא ויכוין לחבר זון ומתחנות

רחל עם לאה יאה דונדי

יוד דהי דהי דין דהי (יוד דהי ואו דהי)

יהוה יוד דהא ואו דהא
ל' יוד דהה ווד דהה

רפ"ח

גם יכוין להעלות נשמת ז"ן והס אותם המו שנבנסו צפי ישראל עם נשמתו עם נשמת
 היסוד לא"א שבנינה לז"א עם הבירורי הנז למן לא"א "

אברהם
 אברהם אברהם
 אברהם אברהם אברהם
 אברהם אברהם אברהם
 אברהם אברהם אברהם
 אברהם אברהם אברהם

אזהר וזהו אזהר וזהו
 לזהר וזהו לזהר וזהו

בינה
 ה ה ה ה ה ה ה ה
 ה ה ה ה ה ה ה ה
 ה ה ה ה ה ה ה ה
 ה ה ה ה ה ה ה ה

למ רחב
 חכמה
 ה ה ה ה ה ה ה ה
 ה ה ה ה ה ה ה ה
 ה ה ה ה ה ה ה ה
 ה ה ה ה ה ה ה ה

חסדים
 גבורות
 יור ה יור
 למן לא"א

וזה ע"י שיכוין סגס זון מבררים בירורי או"א שנפלו במקום זון יכוין לעורר מן ומ"ד
 לא"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב סג' גם יכוין להעלות או"א למן לא"א ע"י סגס
 הם יבררו מבירורי אחורים לא"א שנפלו במקומם גם יכוין להעלות או"א למן לע"י סגס הם
 יבררו מבירורי עת' שנפלו במקומם גם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלה
 גם יכוין להעלות כל הבירורי הנז לע"ב דא"ק יוכוין לזווג ע"ב סג' דא"ק שהם טעמי דע"ב
 עם טעמים לסג' יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה

יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה
 יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה יורה ה

שער חי' פי"ה

מזה שהש"כ דו"א הוא באחו' דידיה וכן הש"כ דנוק' באחור דידיה והנה האחורים של שניהם הם דבוקים זה בזה כנו' ונמצא שהם ב"פ ש"כ כפולים ודבוקים ביחד וזהו מ"ש שהגבורות והדינין הם כפולות לפי שמאחר שהם בחי' אחוריים והאחורים לעולם צריכים להיות דבוקים ביחד א"כ ע"כ הם כפולות לעולם והנה כשגנסרת המל' היא לוקחת כל בחי' האחוריים שלה ושללו כי לעולם האחוריים אינם נפרדים וא"כ נמצא בה כל ב' בחי' הש"כ ואז נק' תמר וקודם הגסירה היא גרועה וטפילה אליו וכל ב' בחי' הש"כ הכל נק' על שמו ולכן אז נק' הוא **בחי' שמש** ועי' להרדב"ש ד"כ סוע"ב (ולפום פשטא דמילתא נמי י"ל דכיון דשורש כל הגבורות הם הה"ג כנו' בסמוך והם סוד ה' אותיות דמנצפ"ך שהם אותיות כפולות לכן שפ"ק שהגבורות והדינין הם כפולים ועי' מבו"ש דצ"ג סע"א ושי"א שי' המלכים פ"א יע"ש ובכ"מ וק"ל) שם שהניצוצות הם גבורות בלבד. נ"ב והטעם שהגבור' נק' ניצוצין נתבאר במבו"ש ש"ב ח"ג פ"ו דס"ד ע"א לפי שהם ניצוצות האש החזק או ע"ש הרפ"ח ניצוצין שירדו בברי' והם חלקים מהאורות דוגמת הניצוצו' היוצאות מהאש יע"ש וק"ל.

שם והנה היותם מספר ש"כ ניצוצין הוא וכו' נמצא כי ז"פ אדם הוא בגי' שט"ו וכו' ואי' ג"כ נתגה בהם טיפת מ"ן הכוללת ה"ג ועי' בתקנו' אלו השט"ו הנ"ל ובין כולם הם ש"כ ניצוצין. נ"ב להיות שפרט הלז של רפ"ח ניצוצין וש"כ ושכ"ה מבוכות גדולות שנו כאן ואופנים שונים זמ"ז כמו שיבוא לפני קורא געים בע"ה לכן אמרתי אלקטה גא ואספתי „באמרים“ כל המאמרים הסותרים ולבסוף אניף ידי עליהם ללבן ולברר הדברים כפי השגת ידי כהה וזה החלי בעזרת צורי וגואלי. הנה בכאן בפירקין בתחי' כ' רבינו שחשבון הש"כ הוא באופ"ז שז"פ אדם הם שט"ו ועם ה"ג דבי' שהם טי' דאי' שגתנה בהם הם ש"כ ניצוצין. ואופן חשבון זה הובא בכ"מ לעיל בשי"א פ"א אלא ששם כ' שהשט"ו

יע"ש אבל בחינם דחק לפרש כך ולהגיה כל הספרים מאחר שגם הגי' שלפנינו שפיר יש לפרש כמש"ל והוא עצמו במקום אחר פירש כן כדמשמע מדבריו בשכ"ג פ"ה דע"ט ע"ג יע"ש משיטה ל"ה ואילך אלא שכתב שם ויש פי' אחר בז"פ אדם אלו דו"ן ועיין במקומו וכוננתו למה שפי' בכאן ולא ידעתי למה לא עלה לרצון לפניו הפי' הראשון ועוד י"ל דלפי מה שהעמיק הרחיב שם מש' דאיהו ס"ל דמל' זו דאיהי שלימו דכל סו"ס היא בחי' נוק' דעטרת היסוד יע"ש באות ה' ד"ה שהמלכות וכו' ואילך באורך ולפי"ד שבכאן קשה דמש' מהכא דבחי' מל' זו דאיהי שלימו דכל ספי' וספי' היא בחי' מלך הז' שהרי קרי הרב בחיל' שהיא מדה הז' שבמלכים ואפשר ליישב ע"פ מ"ש הוא עצמו שם דע"ט ע"א שיטה כ"א שגור' שאפי' בחי' זו קרא אותה בשם מלך הז' יע"ש ומיהו אין צורך לכל זה כמש"ל וק"ל. מ"ב, שוב ראיתי בנה"ש דנ"ד ע"ב שכ' וז"ל וצריך להבין מי היא זאת הנוק' וכו' יע"ש ועי"ע תו"ח דקל"ה ע"ב ואגב טירדא לא יכולתי לעיין היטב אם דבריהם ז"ל נוגעים למ"ש או לאו ומאל אשאלה שיתן לנו ישוב הדעת לעבודתו ית' אכ"ר.

שם ונודע כי הגבורות והדינים הם כפולות. נ"ב עי' להריפ"ש ז"ל בדרל"א סוע"ב שהק' דלמה יהיו הדינין כפולות ומה שתי' הוא ז"ל ע"פ מ"ש רבינו בש' מדומ"ן פי"ד דלא אית לך נקודה דלא איתכלילת מעילא לתתא ומתתא לעילא וכו' יע"ש אינו נלעד דא"כ מ"ש דינין דנקט כיון דדין זה נוהג בכל הבחי' **והנלעד** לומר שהכוונה היא כמ"ש רבינו בשה"כ בדרוש ואו דק"ש דל"ה סוע"ג וז"ל וז"ס מ"ש הז"ל תמר בתמרוריתה עומדת ובקשו חכמים למתקה והענין הוא כי המל' נק' תמר לפי שהיא בחי' הש"כ דינין כפולים כמו שהודעתך כי יש דינין באחורים דו"א ובאחורים דנוקביה והם ש"כ ש"כ ואמנם כשגנסרת המל' לוקחת כל שני בחי' הש"כ דינין הנז' ונעשית **תמר** ע"כ יע"ש מבואר

שער חי פ' ה

נתקנו קצת ונמתקו מעט ונעשו ש"כ ניצוצין והם ג"כ ה"פ דין ואח"כ ע"י התי' האמיתי אז נתקנו יותר ונמתקו ע"י ה' אלפין ה' אורות דנחתו מבי' כנ"ל ונעשו ה' שמות של אדני כנ"ל ע"כ והכי איתא גמי כסדר הוה בשה"פ פ' וירא דכ"ז ע"ג יע"ש. גמ"ל מזה שרפ"ח אלו היו נתקנים והולכים מעט מעט בסדר המדריגה שבתחילה כשהיו רפ"ח לבד אז היו מתים בסוד מרחפת, מת, רפ"ח" ושוב נתקנו קצת ע"י ה"ל"ב אלהים שנתחברו עמהם ונעשו ש"כ וגם ה"פ דין שעולים ג"כ ש"כ ואח"כ נתקנו יותר ע"י ה' אלפין שתיקנום ונעשו בחי' שכ"ה וזהו התי' האמיתי שלהם וכן כתב הרדב"ש ז"ל דח"נ ע"ג יע"ש. והשתא נחוי אנן דמה ענין ל"ב א' אלו המתקנים אותם קצת ומהיכן נמשכו שבדברי רבינו ז"ל לא פורש מהם כלום בשום מקום כמו בחי' ה' אלפין שמפורש בהדיא שהם סוד ה"ג ונמשכים מאי וא"כ צ"ל מה הם ומהיכן נמשכו ונלע"ד לו' שכפי הגר' ממ"א צ"ל שגם הם נמשכו מאי ולא כמו שגר' לכא' שגמשכו מאבא שבו ה"ל"ב גתיבות כידוע שהרי שם בשה"פ בד"ג הובא ג"כ ענין זה וכתב שם שהם סוד ל"ב אלהים שבמעשה בראשית יע"ש ובמבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו דקכ"ג סוע"ב מבואר להדיא דל"ב"א דמע"ב הם בבי' אבל ה"ל"ב ג"ח הם בחכמה יע"ש וענין ה"ל"ב ג"ח סודם מבואר בש' טגת"א פ"ה שאינם בבחי' ל"ב אלהים אלא בסוד כ"ב אותיות וי"ס יע"ש ועי' אמל"י במע' הלמד אות י"ח שמוכת כן מדבריו יע"ש וכ"כ השמ"ש גר"ו שם בשער טגת"א אות כ"ג יע"ש וא"כ הרי שצ"ל דמבי' נמשכו אלו ה"ל"ב א'. ועוד יש להוכיח כן מדברי מוהר"ח ז"ל שבמבו"ש דכ"ה ע"א שבתחי' כ' דל"ב א' שהם שרשי הדינין בהצטרפם עם הרפ"ח נעשים ש"כ ושוב כ' שאפשר שאלו ה"ל"ב"א הנוספים על הרפ"ח הם בחי' שאול מרחובות הנהר ונמשכים מל"ב ג"ח וכו' יע"ש מש' דלפי מ"ש בתחי' אין ה"ל"ב"א אלו נמשכים מל"ב ג"ח דאל"כ מאי הפרש איכא בין תחילת דבריו לסוד ועי'

עם ה"ג שהם כפולים עולים שכ"ה יע"ש. ולקמן בשט"ל פ"א ובש' מארשב"י פ' פקודי ובפ' בראשית דט"ו ע"א ובשה"ק דכ"ט ע"א ובשה"כ דקכ"ה ע"ג בסוד ש' ה' מהנשב"ב ובש' הליקוטים ד"ט ע"ג ובמבו"ש דכ"ה ע"א בשמו' א' ובדצ"ג באורך ששם הובא כל דרוש דידן יע"ש"ב. ושוב אח"כ בפירקין הביא חשבון אחר שה"פ דין מאדנות עולים ש"כ וכשמתחברים עמהם ה' אלפין שהם סוד ה' שמות אהיה והם הם ה"ג מנצפ"ך דאי' עולים שכ"ה כמבו' למטה בפירקין באורך. וממש כמו כן כ' בש' מארשב"י פ' בא דל"ח בדרוש גער ונערה יע"ש ועוד שם בפ' בראשית דט"ו בסוף הענין ובפ' פקודי יע"ש. וכ"כ בשה"פ דכ"ז ע"ג בסוד"ד וכ' שם שזהו תיקונם האמיתי יע"ש ועוד שם דקכ"ד ע"א ובשה"כ דנ"א ריש ע"ג ובדקכ"ה ע"ג בש' ה' מהנשב"ב ובמבו"ש דצ"ד ע"א באורך ובדמ"ג ע"א יע"ש. ועי' עו"ש במבו"ש דכ"ח ע"א שהביא שמו' אחרת והוא כי הרפ"ח בעצמן בהצטרף עמהם ל"ב אלהים עולים ש"כ וכ"כ שם בדצ"ד סוע"א יע"ש ובשה"פ ד"ג ריש ע"א ודכ"ז ע"ב. הרי כתבתי לך, שלישים בחשבונות שונים לא ראי זה כראי זה וחוז' מזה ג"כ צ"ל דהלא כבר מבו' לעיל בארוכה בפ' א' ב' ג' ד' דחשבון הניצוצי' שנפלגו לברי' עם הכלים בעת השב"י הם רפ"ח לבד שהם ד"פ ע"ב וא"כ כיון שלא נפלו עוד ניצוצות אחרים זולת זה מהיכן בקשו חשבונות רבים שנעשו ש"כ ניצוצין ומה מקום יש לחשבון השט"ו שהם ז"פ אדם או לחשבון הה"פ דין וכמו שנגרש מזה מוהר"ח ז"ל בדכ"ה ע"א יע"ש מה שצידד ליישב ויתבארו דבריו לקמן בע"ה.

אמנם לבוא אל הביאור בעזרת יוצר אור תחלה נקדים מ"ש רבינו במבו"ש שם דצ"ד ע"ב בסוף הדרוש לאחר שהביא כל השמועות כ' וז"ל גם שמעתי פ"א כי הש"כ ניצוצין הם הם עצמן הרפ"ח ניצוצין שנשארו בתוך הכלים וכו' אמנם ע"י רוח אלהים שהם ל"ב אלהים שהם ג"כ דינין אחרים